

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง :
กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่

2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลกลุ่มจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ก่อนทำการนัดหมายเพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษาในเขตทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัดในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติ ระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูล ตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา การจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัด : ดำเนินการจัดทำ รายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุน การดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่กลุ่มจังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับกลุ่มจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และ สำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์) ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ทั้ง 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผัง สถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 และ 3 ที่ได้ยกร่างห่วงโซ่มูลค่าพร้อมแผนผังรายการสถิติ ทางการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่แผนผังรายการสถิติทางการดังกล่าว โดยปัจจุบันอยู่ระหว่าง ดำเนินการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด เพื่อนำเสนอคณะทำงานฯ และคณะกรรมการ สถิติระดับกลุ่มจังหวัดต่อไป

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การส่งเสริมการค้า การบริการ การลงทุนและพัฒนา อุตสาหกรรมให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวม จำนวน 61 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 31 รายการ ไม่มีรายการ สถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 30 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้นรวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานกลุ่มจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก - ข
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของกลุ่มจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัด	14
2.4 ผลกระทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	15
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	23
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	54
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	72
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ในปัจจุบัน	87
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	88
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ค : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	16
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	87
แผนภาพที่ 3 : ขั้นตอนการผลักดันแผนพัฒนาสถิติ สู่กระบวนการพิจารณาจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปี	89
แผนภาพที่ 4 : การทำงานเพื่อเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี	90

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2550 - 2554	6
ตารางที่ 2 : อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม แบบปริมาณลูกโซ่ ปี พ.ศ. 2550 - 2554	6
ตารางที่ 3 : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม รายได้เฉลี่ย ของกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. 2550 - 2554	7
ตารางที่ 4 : พื้นที่ปลูกข้าวนาปีกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ปี พ.ศ. 2554 - 2556	7
ตารางที่ 5 : พื้นที่ปลูกข้าวนาปรังกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ปี พ.ศ. 2554 - 2556	8
ตารางที่ 6 : พื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิกกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ปี พ.ศ. 2551 - 2555	8
ตารางที่ 7 : พื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ปี พ.ศ. 2554 - 2556	9
ตารางที่ 8 : พื้นที่ปลูกอ้อยโรงงาน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ปี พ.ศ. 2554 - 2556	9
ตารางที่ 9 : พื้นที่ปลูกยางพารา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ปี พ.ศ. 2554 - 2556	10
ตารางที่ 10 : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาอุตสาหกรรม และการค้าปลีก/ค้าส่ง ปี พ.ศ. 2552 - 2554	10
ตารางที่ 11 : จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2552 - 2554	11
ตารางที่ 12 : รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ระหว่างปี พ.ศ. 2552 - 2554	12
ตารางที่ 13 : จำนวนประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ปี พ.ศ. 2555	12
ตารางที่ 14 : ค่าจ้างแรงงานกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ปี พ.ศ. 2553 - 2554	13
ตารางที่ 15 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	17
ตารางที่ 16 : ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	19
ตารางที่ 17 : ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	20
ตารางที่ 18 : ผลผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	23
ตารางที่ 19 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชอาหาร (ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี GAP)”	25
ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชพลังงาน (อ้อยและมันสำปะหลัง)”	40

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 21 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	54
ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน	56
ตารางที่ 23 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน”	68
ตารางที่ 24 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน”	68
ตารางที่ 25 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	72
ตารางที่ 26 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม”	74
ตารางที่ 27 : แนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ	88
ตารางที่ 28 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	92

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ์ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการจัดเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการจัดเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการจัดเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สสำรวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิต อาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	<p>เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้ความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแผนป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป</p>
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	<p>เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร</p>
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	<p>เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่</p>
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	<p>การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
<p>ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)</p>	<p>ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงานทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้รับการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ</p>
<p>ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)</p>	<p>ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่งในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่งมีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้นพนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย</p>

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพและได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญคือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือ ระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่ที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของกลุ่มจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้านคือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติ และข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยงานราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ที่ประกอบด้วยจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์ ของกลุ่มจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ ในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนากลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดฉบับนี้ขึ้น เพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญ และจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัด ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้าง ความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็ง ของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโต อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้อง รับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับกลุ่มจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของกลุ่มจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัด ที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจ ในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บ ข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจ ในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติ ราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและ สารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา กลุ่มจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของกลุ่มจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคง ของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา
กลุ่มจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนากับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)
ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic
Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์
ที่มีศักยภาพของกลุ่มจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา
และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับกลุ่มจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับ
กลุ่มจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น
และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์
ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการ
สถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัด
อัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะ
แนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ
ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้ สถิติทางการในผังสถิติทางการ
บางรายการอาจจะยังไม่มีผลิตหรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณา
เป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนา
ในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 - 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆ ที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. 2558 - 2561¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4) เป็นการวิเคราะห์ของทีมที่ปรึกษา เกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด ตั้งอยู่ตอนกลางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ บนพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำชีที่อยู่ตอนกลางของพื้นที่ และที่ราบลุ่มแม่น้ำมูลซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของพื้นที่ ทางทิศตะวันตกและทิศเหนือจะมีสภาพเป็นภูเขาเทลาดมาทางทิศตะวันออก มีพื้นที่ทั้งสิ้น 31,423 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 19,639,918 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 18.61 ของพื้นที่ภาค และคิดเป็นร้อยละ 6.12 ของประเทศ พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง จัดอยู่ในกลุ่มที่มีฝนตกสลับกับแห้งแล้ง ได้รับอิทธิพลจากทั้งลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีอุณหภูมิสูงสุดโดยเฉลี่ย 36.35 องศาเซลเซียส มี 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว

2.2 ศักยภาพสำคัญของกลุ่มจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

สภาพเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด) มีโครงสร้างการผลิตหลัก ประกอบด้วยการผลิตในภาคการเกษตร และนอกภาคการเกษตร มีรายได้ตามมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดฯ ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2554 เท่ากับ 294,627 ล้านบาท มูลค่าเฉลี่ยกลุ่มจังหวัดฯ เท่ากับ 73,670 ล้านบาท และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ย 5 ปี (พ.ศ. 2550 - 2554) เท่ากับ 62,080 ล้านบาท โดยจะเห็นได้ว่ามูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมมีทิศทางการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากการผลิตของหมวดพืชผลเพิ่มสูงขึ้น ผลผลิตที่เพิ่มขึ้นได้แก่ อ้อย ยางพารา มันสำปะหลัง

¹ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. 2558 - 2561, ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556.

ตารางที่ 1 : ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ณ ราคาประจำปี

พ.ศ. 2550 - 2554

หน่วย : ล้านบาท

จังหวัด	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	เฉลี่ย 5 ปี
ขอนแก่น	115,629	125,539	141,177	150,606	155,272	137,645
มหาสารคาม	28,882	30,628	35,312	40,292	41,000	35,223
ร้อยเอ็ด	40,566	41,739	47,846	56,243	55,116	48,301
กาฬสินธุ์	29,921	30,162	35,719	39,563	43,239	35,721
GPP เฉลี่ยกลุ่มจังหวัด	43,000	57,017	65,014	71,676	73,670	62,080

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อ้างอิงในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 5)

อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางในปี พ.ศ. 2554 พิจารณาจากอัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมแบบปริมาณ ลูกโซ่ ปีอ้างอิง พ.ศ. 2554 ซึ่งกลุ่มจังหวัดฯ มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 3.6 ลดลงจากอัตราการขยายตัวในปี พ.ศ. 2553 ประมาณร้อยละ 0.3 เนื่องจากจังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด มีอัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมลดลง สาเหตุหลักเกิดจากสาขาการผลิตหลัก ได้แก่ สาขาเกษตร สาขาอุตสาหกรรม และ สาขาการค้า มีแนวโน้มปรับตัวลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ทั้งนี้ ในส่วนของจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดกาฬสินธุ์ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

ตารางที่ 2 : อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม แบบปริมาณลูกโซ่ ปี พ.ศ. 2550 - 2554

กลุ่มจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด (%)	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	อัตราการขยายตัว เฉลี่ย 5 ปี (%)
ขอนแก่น	+6.0	+5.1	+5.2	+1.4	+3.6	+4.3
มหาสารคาม	+4.2	+0.7	+6.7	+7.5	+3.6	+4.5
ร้อยเอ็ด	+6.5	-2.7	+6.3	+9.9	-0.2	+3.9
กาฬสินธุ์	+7.2	-2.6	+7.6	+2.2	+8.9	+4.7
GPP กลุ่มจังหวัด	+6.0	+2.0	+5.9	+3.9	+3.6	-

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อ้างอิงในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 5)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ในปี พ.ศ. 2554 มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.09 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า โดยมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2550 - พ.ศ. 2554) มีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เมื่อพิจารณารายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีกลุ่มจังหวัด ในปี พ.ศ. 2554 มีมูลค่าเท่ากับ 55,554 บาทต่อปี ซึ่งเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า และมีอัตราการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม รายได้เฉลี่ย ของกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. 2550 - 2554

ผลิตภัณฑ์มวลรวม	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
GPP กลุ่มจังหวัด (ล้านบาท)	214,998	228,068	260,055	286,706	294,681
- ภาคการเกษตร (ล้านบาท)	32,771	32,772	41,734	49,471	47,482
- นอกภาคการเกษตร (ล้านบาท)	182,227	195,296	218,321	237,235	241,198
รายได้เฉลี่ยต่อคน (บาทต่อปี)	41,170	43,460	49,325	54,204	55,554
ประชากร 1,000 คน (ล้านบาท)	5,222	5,248	5,272	5,289	4,304

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อ้างอิงในแผนพัฒนาภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 6)

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

ส่วนใหญ่จะเป็นการปลูกพืชเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัดฯ ที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว โดยจะให้ความสำคัญกับการกับการปลูกข้าวหอมมะลิเป็นหลัก เนื่องจากข้าวหอมมะลิถือเป็นสินค้าทางการเกษตรที่สำคัญและโดดเด่นของกลุ่มจังหวัดที่จัดเป็นสินค้าส่งออกของประเทศ นอกจากนี้ ยังมีอ้อยโรงงาน และ มันสำปะหลัง ทั้งนี้ ในช่วงปี พ.ศ. 2554 - พ.ศ. 2555 ผลผลิตของการปลูกข้าว ส่วนใหญ่จะมีทั้งข้าวเจ้า ข้าวเหนียว และข้าวหอมมะลิ ซึ่งมีการปลูกทั้งในลักษณะของนาปีและนาปรัง

2.2.2.1 ข้าว

พื้นที่ปลูกข้าวนาปีของกลุ่มจังหวัดฯ ในปี พ.ศ. 2554 - 2556 เฉลี่ยเท่ากับ 9,421,139 ไร่ มีเนื้อที่เก็บเกี่ยวเฉลี่ย 8,116,930 ไร่ ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดฯ มีผลผลิตรวมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2556 กลุ่มจังหวัดฯ มีผลผลิตรวม 3,121,166 ตัน และมีผลผลิตต่อไร่เท่ากับ 361 กิโลกรัมต่อไร่

ตารางที่ 4 : พื้นที่ปลูกข้าวนาปีกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ปี พ.ศ. 2554 - 2556

ปี	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กิโลกรัมต่อไร่)
2554	9,471,280	8,259,500	3,043,719	369
2555	9,409,629	7,454,189	2,666,092	358
2556	9,382,507	8,637,100	3,121,166	361
รวม	28,263,416	24,350,789	8,830,977	363
เฉลี่ย 3 ปี	9,421,139	8,116,930	2,943,695	363

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (อ้างอิงในแผนพัฒนาภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 3)

พื้นที่ปลูกข้าวนาปรังของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ในปี พ.ศ. 2554 - 2556 มีการใช้พื้นที่เพาะปลูกข้าวนาปรัง รวม 2,702,545 ไร่ (เฉลี่ยปีละ 900,848 ไร่) ผลผลิตรวม 1,604,334 ตัน เฉลี่ยผลผลิตต่อไร่เท่ากับ 598 กิโลกรัม ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2556 กลุ่มจังหวัดฯ มีเนื้อที่เพาะปลูกลดลงจาก 1,238,077 ไร่ในปีที่ผ่านมา เหลือเพียง 315,538 ไร่ ส่งผลให้มีผลผลิตรวมเพียง 174,446 ตัน

ตารางที่ 5 : พื้นที่ปลูกข้าวนาปรังกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ปี พ.ศ. 2554 - 2556

ปี	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กิโลกรัมต่อไร่)
2554	1,148,930	1,145,473	688,268	601
2555	1,238,077	1,231,788	741,620	602
2556	315,538	307,500	174,446	567
รวม	2,702,545	2,684,761	1,604,334	598
เฉลี่ย 3 ปี	900,848	894,920	534,778	598

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (อ้างถึงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 3)

พื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิของกลุ่มจังหวัดฯ ในปีเพาะปลูก 2551/52 - 2554/55 มีพื้นที่เพาะปลูกข้าวหอมมะลิ รวม 2,277,219 ไร่ (เฉลี่ยปีละ 759,073 ไร่) ผลผลิตรวม 689,442 ตัน (เฉลี่ย 229,814 ตันต่อปี) อย่างไรก็ตาม กลุ่มจังหวัดฯ มีผลผลิตต่อไร่ลดลงเรื่อยมาตั้งแต่ปีเพาะปลูก 2551/52 จนถึง 2554/55 เหลือ 301 กิโลกรัมต่อไร่

ตารางที่ 6 : พื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิกกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ปี พ.ศ. 2551 - 2555

ปี	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กิโลกรัมต่อไร่)
2551/52	684,640	615,614	215,831	351
2552/53	722,681	682,838	233,996	343
2554/55	869,898	797,376	239,615	301
รวม	2,277,219	2,095,828	689,442	329
เฉลี่ย 3 ปี	759,073	698,610	229,814	329

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (อ้างถึงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 3)

2.2.2.2 มันสำปะหลัง

ในช่วง 3 ปีล่าสุด ระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2556 กลุ่มจังหวัดฯ มีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังรวม 1,786,474 ไร่ (เฉลี่ยปีละ 595,492 ไร่) ผลผลิตรวม 5,509,894 ตัน (เฉลี่ยปีละ 1,836,631 ตัน) และมีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2556 เพิ่มขึ้นจาก 3,239 กิโลกรัมต่อไร่ในปีที่ผ่านมา เป็น 3,459 กิโลกรัมต่อไร่ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 : พื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ปี พ.ศ. 2554 - 2556

ปี	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กิโลกรัมต่อไร่)
2554	580,951	572,752	1,747,168	3,050
2555	600,404	580,923	1,881,336	3,239
2556	605,119	540,951	1,871,390	3,459
รวม	1,786,474	1,694,626	5,509,894	3,251
เฉลี่ย 3 ปี	595,492	564,875	1,836,631	3,251

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (อ้างถึงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 4)

2.2.2.3 อ้อยโรงงาน

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีการปลูกอ้อยโรงงาน ในช่วงปี พ.ศ. 2554 - 2556 บนพื้นที่เพาะปลูกเฉลี่ย 1,007,019 ไร่ โดยมีผลผลิตค่อนข้างคงที่เฉลี่ยปีละ 12,379,442 ตัน แต่ในปี พ.ศ. 2556 กลุ่มจังหวัดฯ มีผลผลิตต่อไร่ลดลงจากปีที่ผ่านมาซึ่งเท่ากับ 12,354 กิโลกรัมต่อไร่ เหลือ 12,159 กิโลกรัมต่อไร่

ตารางที่ 8 : พื้นที่ปลูกอ้อยโรงงาน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ปี พ.ศ. 2554 - 2556

ปี	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กิโลกรัมต่อไร่)
2554	1,018,212	12,591,159	12,366
2555	997,288	12,320,282	12,354
2556	1,005,557	12,226,884	12,159
รวม	3,021,057	37,138,325	12,293
เฉลี่ย 3 ปี	1,007,019	12,379,442	12,293

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (อ้างถึงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 4)

2.2.2.4 ยางพารา

การปลูกยางพาราของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ในช่วงปี พ.ศ. 2554 - 2556 มีเนื้อที่กรีดยางเพิ่มขึ้นเรื่อยมา โดยในปี พ.ศ. 2555 กลุ่มจังหวัดฯ มีเนื้อที่กรีดยางเท่ากับ 105,159 ไร่ ต่อมาขยายเป็น 200,918 ไร่ ส่งผลให้มีผลผลิตเพิ่มขึ้นจาก 20,187 ตัน ในปี พ.ศ. 2555 เป็น 36,934 ตัน ในปี พ.ศ. 2556 อย่างไรก็ตาม กลุ่มจังหวัดฯ มีผลผลิตต่อไร่ลดลงเรื่อยมาจาก 229 กิโลกรัมต่อไร่ เหลือ 192 และ 184 กิโลกรัมต่อไร่ ในปี พ.ศ. 2555 และ 2556 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 : พื้นที่ปลูกยางพารา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ปี พ.ศ. 2554 - 2556

ปี	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่กรีดยาง (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.) ต่อเนื้อที่กรีดยาง
2554	246,340	69,916	15,981	229
2555	272,041	105,159	20,187	192
2556	-	200,918	36,934	184
รวม	518,381	375,893	73,102	194
เฉลี่ย	259,191	125,298	24,367	194

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (อ้างถึงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 4)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

ผลผลิตของสาขาการผลิตนอกภาคการเกษตร เมื่อพิจารณาจากมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมระหว่างปี พ.ศ. 2552 - พ.ศ. 2554 ณ ราคาประจำปี พบว่าภาคการผลิตอุตสาหกรรมเป็นสาขาที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจมากที่สุด จำนวน 84,383 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2554 รองลงมา ได้แก่ สาขาการค้าปลีก/ค้าส่ง โดยมีจังหวัดขอนแก่นเป็นศูนย์กลางหลักของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางทั้งในสาขาอุตสาหกรรมและสาขาการค้าปลีก/ค้าส่ง และรองลงมา ได้แก่ จังหวัดร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ และมหาสารคาม

ตารางที่ 10 : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาอุตสาหกรรม และการค้าปลีก/ค้าส่ง ปี พ.ศ. 2552 - 2554

จังหวัด	อุตสาหกรรม (ล้านบาท)				การค้าปลีก/ค้าส่ง (ล้านบาท)			
	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	เฉลี่ย 3 ปี	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	เฉลี่ย 3 ปี
ขอนแก่น	54,492	60,167	60,976	58,545	13,547	14,610	15,056	14,404
กาฬสินธุ์	5,338	6,831	8,432	6,867	3,598	3,850	3,949	3,799
มหาสารคาม	4,766	6,944	6,736	6,149	3,345	3,642	3,625	3,537
ร้อยเอ็ด	7,348	9,531	8,239	8,733	5,344	5,917	5,433	5,565
รวม	71,944	83,473	84,383	79,933	25,834	28,019	28,063	27,305
เฉลี่ย/ปี	13,981	27,824	28,128	-	6,459	7,005	7,016	-

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (อ้างถึงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 4)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2556 อุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีความสำคัญมากและมีการปรับตัวดีขึ้น เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2555 ทั้งการผลิตในอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมน้ำตาลและอุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 12,868 โรงงาน มีเงินทุนจดทะเบียน 121,697.69 ล้านบาท นอกจากนี้อัตราการขยายตัวภาคอุตสาหกรรมมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 4.3 จากปีที่ผ่านมา สูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศที่เท่ากับร้อยละ 2.7 ในขณะที่เดียวกันอัตราการขยายตัวของผลิตภาพแรงงาน ร้อยละ 1.7 สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศเท่ากับร้อยละ 1.3²

2.2.4 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวโบราณสถานและธรรมชาติ ซึ่งกระจายในพื้นที่จังหวัดต่างๆ ที่สำคัญ ดังนี้

จังหวัดขอนแก่น ได้แก่ พระธาตุขามแก่น ปราสาทเปือยน้อย พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิพิธภัณฑสถานและซากไดโนเสาร์ อ.ภูเวียง ผ่าไหม อ.ชนบท อุทยานแห่งชาติภูผาม่าน อุทยานแห่งชาติน้ำพอง อุทยานแห่งชาติภูเก้า - ภูพานคำ เขื่อนอุบลรัตน์ เป็นต้น

จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้แก่ พระธาตุยาคู พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเมืองกาฬสินธุ์ พระธาตุพุทธสถูปสถานภูโป เมืองฟ้าแดดสูงยาง เขื่อนลำปาว หมู่บ้านวัฒนธรรมโนนสง่า พิพิธภัณฑสถานไดโนเสาร์ ศูนย์สิรินธร

จังหวัดมหาสารคาม ได้แก่ พระธาตุนาดูนแหล่งโบราณสถานเมืองจำปาศรี ป่าดุนลำพัน วนอุทยานโกสัมพี

จังหวัดร้อยเอ็ด ได้แก่ บึงพลาญชัย พระมหาเจดีย์ชัยมงคล วนอุทยานผาน้ำย้อย ปรากฏ์ภูเก้าสิงห์ เป็นต้น

จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด) ในช่วงปี พ.ศ. 2552 - 2554 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2554 มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดฯ ทั้งสิ้น 2,999,015 คน โดยจังหวัดขอนแก่นเป็นจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ จำนวน 2,048,346 คน

ตารางที่ 11 : จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2552 - 2554

นักท่องเที่ยว (คน)	พ.ศ. 2552	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554
กาฬสินธุ์	233,891	221,541	275,832
ขอนแก่น	1,651,182	1,811,647	2,048,346
มหาสารคาม	294,023	216,979	259,727
ร้อยเอ็ด	424,791	369,624	415,110
รวม	2,603,887	2,619,791	2,999,015

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (อ้างอิงในแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 7)

² แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด) พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 3 หน้า 31.

รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฯ ในช่วงปี พ.ศ. 2552 - 2554 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยในปี พ.ศ. 2554 กลุ่มจังหวัดฯ มีรายได้จากการท่องเที่ยวเท่ากับ 9,820.55 ล้านบาท และจังหวัดขอนแก่น คือ จังหวัดที่สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวสูงสุดในกลุ่มจังหวัดฯ

ตารางที่ 12 : รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ระหว่างปี พ.ศ. 2552 - 2554

หน่วย : ล้านบาท

จังหวัด	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
กาฬสินธุ์	326.99	418.18	694.99
ขอนแก่น	3,725.01	6,257.85	7,794.20
มหาสารคาม	287.84	288.11	435.86
ร้อยเอ็ด	650.49	727.80	895.50
รวม	4,990.33	7,691.94	9,820.55

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (อ้างอิงในแผนพัฒนาภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 8)

จากตารางดังกล่าวข้างต้น จำนวนนักท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปี รวมถึงรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ส่งผลดีต่อภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ธุรกิจที่พักประเภทต่างๆ รวมถึงธุรกิจจำหน่ายของที่ระลึก เป็นต้น

2.2.5 ศักยภาพด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

2.2.5.1 ประชากรและแรงงาน

ประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตามหลักฐานสำนักงานทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง ณ วันที่ 30 พฤษภาคม ปี พ.ศ. 2555 รวมทั้งสิ้น 5,013,619 คน เป็นชาย 2,490,005 คน (51.66) เป็นเพศหญิง 2,523,614 คน (48.34) กระจายในเขตพื้นที่การปกครองทั้ง 4 จังหวัด จำนวน 77 อำเภอ 660 ตำบล 8,304 หมู่บ้าน

ตารางที่ 13 : จำนวนประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ปี พ.ศ. 2555

จังหวัด	ประชากร (คน)	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน
กาฬสินธุ์	985,084	18	135	1,585
ขอนแก่น	1,774,816	26	199	2,331
มหาสารคาม	945,149	13	133	1,944
ร้อยเอ็ด	1,308,570	20	193	2,444
กลุ่มจังหวัด	5,013,619	77	660	8,304

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย (อ้างอิงในแผนพัฒนาภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 3)

การดำเนินวิถีชีวิตของประชากรในกลุ่มจังหวัดจะเป็นไปตามลักษณะของสภาพการพัฒนาทางเศรษฐกิจ กล่าวคือ มีการดำเนินวิถีชีวิตทั้งในแบบสังคมชนบทและสังคมเมือง โดยส่วนใหญ่ยังคงใช้การดำเนินวิถีชีวิตแบบสังคมชนบท เนื่องจากมีพื้นฐานการประกอบอาชีพส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรม โดยมีการพึ่งพาและช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามสถานะภาพ มีการยึดมั่นและรักษาประเพณีวัฒนธรรมดั้งเดิม ส่วนการดำเนินวิถีชีวิตของประชาชนสังคมเมืองจะมีลักษณะเป็นวิถีชีวิตแบบครอบครัวเดี่ยวเป็นส่วนใหญ่

ภาวะการจ้างงานในพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ ปัจจุบันจะอยู่นอกภาคเกษตร สูงกว่าภาคการเกษตรอันเป็นผลเนื่องมาจากนโยบายค่าแรง 300 บาทต่อวัน ส่งผลให้มีการเคลื่อนย้าย แรงงานออกนอกพื้นที่ ทั้งนี้ สำหรับข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับครัวเรือนเกษตรกลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางปี พ.ศ. 2553 - 2554 พบว่ามีขนาดครัวเรือน 2.42 คน มีรายได้ เงินสดเกษตร 76,673 บาท รายได้เงินสดสุทธิเกษตร 30,048 บาท คิดเป็นสัดส่วนรายได้เงินสดสุทธิ เกษตร/รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือน ร้อยละ 22.46 มีรายได้เงินสดนอกเกษตร 102,732 บาท มีรายได้ เงินสดสุทธิครัวเรือน 132,061 บาท และรายจ่ายเงินสดครัวเรือนต่อคนต่อปี (per capital income) 18,296 บาท ครัวเรือนเกษตรกลุ่มจังหวัดฯ มีรายจ่ายเงินสดเกษตร 46,626 บาท หนี้สินปลายปี 89,058 บาท มูลค่าทรัพย์สินเกษตรทั้งหมดปลายปี 1,251,916 บาท โดยมีอัตราค่าจ้างแรงงานใน ภาคการเกษตรเฉลี่ย 189 บาทต่อคนต่อวัน (เฉลี่ยทั้งชายและหญิง) ในขณะที่ค่าเฉลี่ยค่าจ้างแรงงาน นอกภาคอุตสาหกรรมซึ่งเท่ากับ 179 บาท (สำหรับแรงงานหญิง) และ 212 บาท (สำหรับแรงงาน ชาย) ต่อคนต่อวัน

ตารางที่ 14 : ค่าจ้างแรงงานกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ปี พ.ศ. 2553 - 2554

รายการ	ขอนแก่น	กาฬสินธุ์	ร้อยเอ็ด	มหาสารคาม	เฉลี่ย
13. อัตราค่าจ้างแรงงาน ในภาคการเกษตร (วัน/บาท)					
- ชาย	187.13	186.47	187.78	192.99	188.59
- หญิง	187.13	186.47	187.78	193.00	188.56
14. อัตราค่าจ้างแรงงาน นอกภาคการเกษตร (วัน/บาท)					
- ชาย	208.94	209.28	218.23	212.39	212.21
- หญิง	182.64	172.59	178.72	182.06	179.00

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร การสำรวจข้อมูลภาวะเศรษฐกิจสังคม ครัวเรือน และแรงงานเกษตร ปีเพาะปลูก 2553/54 ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน 2556 (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 9)

2.2.5.2 การศึกษา

การศึกษาในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด) จัดว่ามีความพร้อมในการเป็นศูนย์กลางการศึกษา ของภูมิภาค โดยมีสถาบันการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษาที่พร้อมจะให้บริการ ทั้งการศึกษาในระบบและนอกระบบ โดยมีสถาบันการศึกษาที่สำคัญ เช่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอีสาน มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบ้านไผ่ รวมถึงสถาบันอุดมศึกษาของของภาคเอกชน เช่น มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยเอเชียบัณฑิต เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีสถาบันกวดวิชาของภาคเอกชน ซึ่งมีการเปิดสอนทั้ง ภาษาไทย และภาษาต่างประเทศจำนวนมาก รวมถึงยังเป็นที่ตั้งของสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค 6 ขอนแก่นที่พร้อมจะสนับสนุนให้กับภาคแรงงาน

2.2.5.3 สาธารณสุข

การสาธารณสุข มีสถานพยาบาลทั้งของภาครัฐและเอกชน รวมถึงศูนย์รักษาพยาบาลเฉพาะทาง เช่น โรคหัวใจ เป็นต้น ทั้งนี้ในการดูแลด้านสุขภาพและการสาธารณสุขของประชาชนในกลุ่มจังหวัดและในภูมิภาคนั้น ถือได้ว่ากลุ่มจังหวัดมีความพร้อมในการเป็นศูนย์กลางด้านสุขภาพ โดยเฉพาะจังหวัดขอนแก่น

2.2.6 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรดิน : พบว่าส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทราย ปัญหาสำคัญของดิน ได้แก่ การขาดความอุดมสมบูรณ์เนื่องจากการใช้ปุ๋ยเคมี การแพร่กระจายของดินเค็ม และมีความสามารถในการอุ้มน้ำต่ำ โดยเฉพาะปัญหาดินเค็ม ซึ่งมีพื้นที่ประสบปัญหา จำนวนประมาณ 8,219,167 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 41.9 ของพื้นที่ดินเค็มทั้งภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ทรัพยากรน้ำ : กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีพื้นที่ทั้งหมด 19.6 ล้านไร่ พื้นที่การเกษตร 14.1 ล้านไร่ พื้นที่ชลประทาน 2.1 ล้านไร่ ถือว่าเป็นสัดส่วนที่น้อยเมื่อเทียบกับพื้นที่การเกษตรทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 14.8 ของพื้นที่การเกษตร แหล่งน้ำสำคัญของกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ลำน้ำชี ลำน้ำมูล ลำน้ำปาว ลำน้ำยัง ลำน้ำเซียว ลำน้ำพรม ลำน้ำพอง ลำน้ำเสียว รวมถึงเขื่อนอุบลรัตน์ และเขื่อนลำปาว

ทรัพยากรป่าไม้ : สภาพป่าไม้ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีค่อนข้างน้อย โดยมีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน 1,801,636 ไร่ จากพื้นที่ทั้งหมดของกลุ่มจังหวัด 19,636,918 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 9.17 ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติและวนอุทยาน

ทรัพยากรแร่ธาตุ : แหล่งแร่ที่พบส่วนใหญ่จะเป็นแร่โปแตส (เกลือหิน) และก๊าซธรรมชาติ ซึ่งพบมากในพื้นที่ของจังหวัดขอนแก่น

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด

“เพิ่มผลิตภาพพืชเศรษฐกิจหลัก (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) และอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การท่องเที่ยว และการลงทุน สู่อุตสาหกรรม”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. การพัฒนาศักยภาพการผลิต การแปรรูป การค้า พืชเศรษฐกิจให้มีความเข้มแข็ง เป้าประสงค์

- 1) เพิ่มคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรให้มีคุณภาพที่ดี
- 2) พัฒนาศักยภาพผลิตภัณฑ์แปรรูปทางการเกษตร
- 3) เพิ่มช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากสินค้าเกษตร

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมายรวม 4 ปี

- 1) จำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP
- 2) ร้อยละผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ที่เพิ่มขึ้น (ร้อยละ 8)
- 3) อัตราการขยายตัวของ GPP ภาคการเกษตรร้อยละ 5

สิ่งแวดล้อม

2. การส่งเสริมการค้า การบริการ การลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรต่อ

เป้าประสงค์

- 1) เพิ่มมูลค่าการค้าการลงทุนและรายได้กลุ่มจังหวัด
- 2) มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการลงทุน
- 3) เพิ่มผลิตภาพแรงงานในกลุ่มจังหวัด

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมายรวม 4 ปี

- 1) อัตราการขยายตัวของ GPP เพิ่มขึ้นร้อยละ 5
- 2) อัตราการขยายตัวของ GPP ภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 8
- 3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภาพแรงงาน (ร้อยละ 4)

3. การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

เป้าประสงค์

- 1) รายได้จากการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น
- 2) เชื่อมโยงการบริหารจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมายรวม 4 ปี

- 1) รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2
- 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP (ร้อยละ 2)
- 3) ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยว

4. การเตรียมความพร้อมกลุ่มจังหวัดเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน³

เป้าประสงค์

- 1) บุคลากรกลุ่มจังหวัดมีสมรรถนะในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- 2) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดเพื่อเข้าสู่

ประชาคมอาเซียน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมายรวม 4 ปี

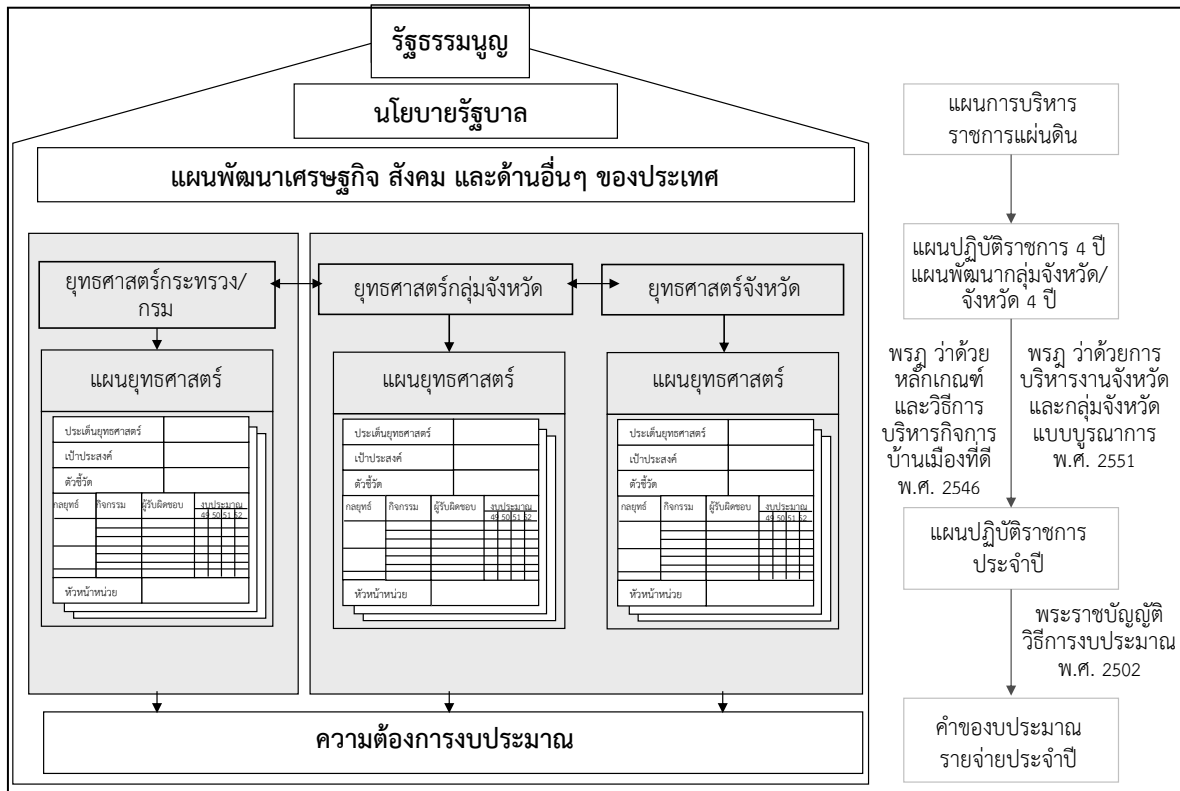
- 1) ร้อยละบุคลากรกลุ่มจังหวัดมีสมรรถนะในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- 2) ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการจากจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น หนึ่งในกรอบแนวคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วยความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลักของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

³ สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 เป็นประเด็นเรื่องการบริหารจัดการ ไม่ได้นำมาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่าและแผนผังสถิติทางการในโครงการนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ดังที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงรวมถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้⁴

- (1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ในระดับชุมชน
- (2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครอง ทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง
- (3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

⁴ สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประชุมการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาคและตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียได้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 15 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาพดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว

ตารางที่ 15 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลักดังนี้

(1) **ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม** ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วม และตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) **ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) **ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน** ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ ที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และ 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ รวมถึงความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับดังกล่าวและ 4 ตัวชี้วัดของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง รายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 16 : ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฯ กลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาศักยภาพการผลิต การแปรรูป การค้าพืชเศรษฐกิจให้มีความเข้มแข็ง
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมการค้า การบริการ การลงทุน และพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด
(5) การสร้างเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การเตรียมความพร้อมกลุ่มจังหวัดเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมการค้า การบริการ การลงทุน และพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดฯ มีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในด้านการสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาคผ่านการค้าชายแดน และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ในขณะที่กลุ่มจังหวัดฯ ยังมีได้วางยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรม และการพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้

ตารางที่ 17 : ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง
(1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-
(2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-
(3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเพื่อผลิตภาพการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP - ร้อยละผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 8 - อัตราการขยายตัวของ GPP ภาคการเกษตร ร้อยละ 5 - อัตราการขยายตัวของ GPP เพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 - อัตราการขยายตัว GPP ภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ร้อยละ 8 - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภาพแรงงาน ร้อยละ 4 - รายได้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 2 - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP - ระดับความสำเร็จการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยว - ร้อยละบุคลากรกลุ่มจังหวัดมีสมรรถนะในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน - ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการจากจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ

ตารางที่ 17 : ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง
(4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-

ตัวชี้วัดของกลุ่มจังหวัดฯ สอดคล้องกับตัวชี้วัดของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เฉพาะในส่วนของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการยกระดับรายได้ของเกษตรกรซึ่งเป็นเป้าหมายที่ 1 ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 โดยกลุ่มจังหวัดฯ มิได้กำหนดเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณภาพน้ำและอากาศไว้ในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ แต่ระบุเป้าหมายเรื่องความพึงพอใจของผู้รับบริการจากจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ ซึ่งเป็นประเด็นการบริหารจัดการกลุ่มจังหวัดฯ

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 12 มิถุนายน 2557

ซึ่งในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 และ 3 ทีมที่ปรึกษาและสถิติจังหวัดได้มีการหารือและยกร่างห่วงโซ่มูลค่าพร้อมแผนผังรายการสถิติทางการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่แผนผังรายการสถิติทางการดังกล่าว ยังไม่ได้ถูกนำเสนอและขอมติในที่ประชุมคณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะที่ปรึกษาจะนำเสนอเป็นกิจกรรมการประชุมหารือเพื่อพิจารณาในบทที่ 4 ต่อไป

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาศักยภาพการผลิต การแปรรูป การค้าพืชเศรษฐกิจให้มีความเข้มแข็ง

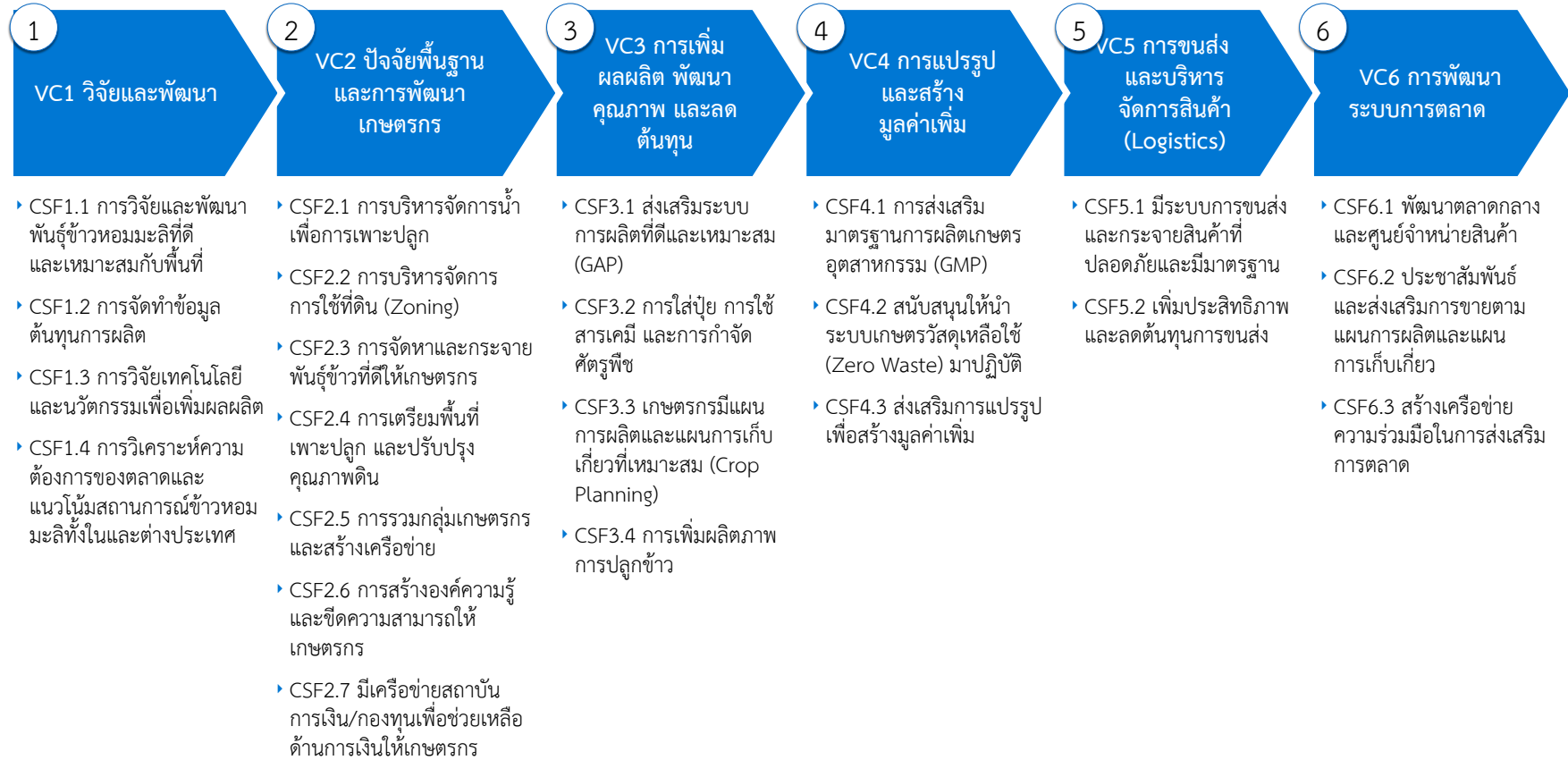
3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “พืชอาหาร (ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี GAP)” และ “พืชพลังงาน (อ้อยและมันสำปะหลัง)”

ตารางที่ 18 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
การพัฒนาศักยภาพการผลิต การแปรรูป การค้าพืชเศรษฐกิจให้มีความเข้มแข็ง	เศรษฐกิจ -> การเกษตร	- พืชอาหาร (ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี GAP) - อ้อยและมันสำปะหลัง

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

กลุ่มจังหวัดภาค อีสานตอนกลาง

(ร่าง) พืชอาหาร (ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี GAP)

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “พืชอาหาร (ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี GAP)” และ “พืชพลังงาน (อ้อยและมันสำปะหลัง)”

ตารางที่ 19 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชอาหาร (ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี GAP)”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 1 การวิจัยและพัฒนา (R&D)						
CSF 1.1 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์ข้าวหอม มะลิที่ดีและเหมาะสมกับพื้นที่	KPI 1.1.1 ชนิดพันธุ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพดีและ ทนต่อโรคเหมาะกับพื้นที่	Data 1.1.1.1 ชนิดพันธุ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพดีและ ทนต่อโรคเหมาะกับพื้นที่	-	-	-	-
	KPI 1.1.2 พันธุ์ข้าวหอมมะลิที่เกษตรกรนิยมปลูก	Data 1.1.2.1 พันธุ์ข้าวหอมมะลิที่เกษตรกรนิยมปลูก	-	-	-	-
	KPI 1.1.3 จำนวนแหล่งวิจัยและผลิตพันธุ์ข้าว คุณภาพดีและทนต่อโรค	Data 1.1.3.1 จำนวนแหล่งวิจัยและผลิตพันธุ์ข้าว คุณภาพดีและทนต่อโรค	-	-	-	-
	KPI 1.1.4 ร้อยละความสำเร็จของโครงการงานวิจัย	Data 1.1.4.1 ร้อยละความสำเร็จของโครงการงานวิจัย	-	-	-	-
CSF 1.2 การจัดทำข้อมูลต้นทุนการผลิต	KPI 1.2.1 โครงการงานวิจัยเพื่อลดต้นทุนการผลิต	Data 1.2.1.1 โครงการงานวิจัยเพื่อลดต้นทุนการผลิต	-	-	-	-
CSF 1.3 การวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มผลผลิต	KPI 1.3.1 งานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่ม ผลผลิตที่เหมาะสมกับการปลูกข้าวหอม มะลิในพื้นที่	Data 1.3.1.1 งานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่ม ผลผลิตที่เหมาะสมกับการปลูกข้าวหอม มะลิในพื้นที่	-	-	-	-

ตารางที่ 19 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชอาหาร (ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี GAP)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 1.4 การวิเคราะห์ความต้องการ ของตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ ข้าวหอมมะลิทั้งในและต่างประเทศ	KPI 1.4.1 รายงานการศึกษาความต้องการ ของตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ ข้าวหอมมะลิ ทั้งในและต่างประเทศ	Data 1.4.1.1 รายงานการศึกษาความต้องการ ของตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ ข้าวหอมมะลิ ทั้งในและต่างประเทศ	-	-	-	-
VC2 ปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร						
CSF 2.1 การบริหารจัดการน้ำ เพื่อการเพาะปลูก	KPI 2.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ที่ได้รับ การพัฒนาระบบกักเก็บน้ำและระบบ ชลประทาน	Data 2.1.1.1 พื้นที่เกษตรกรรมภายใต้ระบบชลประทาน และไม่อยู่ในระบบชลประทาน	-	-	-	-
		Data 2.1.1.2 พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาระบบบริหาร จัดการน้ำ (ตารางกิโลเมตร)	-	-	-	-
		Data 2.1.1.3 สัดส่วนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาระบบ บริหารจัดการน้ำต่อพื้นที่เกษตรกรรม ทั้งหมดของจังหวัด	-	-	-	-
		Data 2.1.1.4 จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาระบบ กักเก็บน้ำ	-	-	-	-
		Data 2.1.1.5 จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาระบบ ชลประทาน	-	-	-	-

ตารางที่ 19 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชอาหาร (ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี GAP)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 2.1 (ต่อ) การบริหารจัดการน้ำ เพื่อการเพาะปลูก	KPI 2.1.1 (ต่อ) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ที่ได้รับ การพัฒนาระบบกักเก็บน้ำและระบบ ชลประทาน	Data 2.1.1.6 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ที่ได้รับ การพัฒนาระบบกักเก็บน้ำ	-	-	-	-
		Data 2.1.1.7 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ที่ได้รับ การพัฒนาระบบชลประทาน	-	-	-	-
CSF 2.2 การบริหารจัดการการใช้ที่ดิน (Zoning)	KPI 2.2.1 เนื้อที่เกษตรกรรมโดยรวมของจังหวัด	Data 2.2.1.1 เนื้อที่เกษตรกรรมโดยรวมของจังหวัด	-	-	-	-
	KPI 2.2.2 สัดส่วนของจำนวนพื้นที่ที่เหมาะสมกับ การเพาะปลูกพืชแต่ละชนิด (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง)	Data 2.2.2.1 สัดส่วนของจำนวนพื้นที่ที่เหมาะสมกับ การเพาะปลูกพืชแต่ละชนิด (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง)	-	-	-	-
	KPI 2.2.3 จำนวนเกษตรกรที่ ขึ้นทะเบียน จำแนก ตามการจัดพื้นที่เกษตรของจังหวัด (Zoning)	Data 2.2.3.1 จำนวนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียน จำแนก ตามการจัดพื้นที่เกษตรของจังหวัด (Zoning)	-	-	-	-
CSF 2.3 การจัดการและกระจายพันธุ์ข้าว ที่ดีให้เกษตรกร	KPI 2.3.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการสนับสนุน เมล็ดพันธุ์ที่ดี	Data 2.3.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการสนับสนุน เมล็ดพันธุ์ที่ดี	-	-	-	-

ตารางที่ 19 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชอาหาร (ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี GAP)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 2.3 (ต่อ) การจัดการและกระจายพันธุ์ข้าว ที่ดีให้เกษตรกร	KPI 2.3.1 (ต่อ) จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการสนับสนุน เมล็ดพันธุ์ที่ดี	Data 2.3.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่ได้รับ การสนับสนุนเมล็ดพันธุ์ที่ดี	-	-	-	-
	KPI 2.3.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ปลูก ข้าวหอมมะลิที่ได้รับการสนับสนุน เมล็ดพันธุ์ที่ดี	Data 2.3.2.1 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวที่ได้รับการสนับสนุน เมล็ดพันธุ์ที่ดีเทียบกับพื้นที่เพาะปลูก ทั้งหมด	-	-	-	-
		Data 2.3.2.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ปลูก ข้าวหอมมะลิที่ได้รับการสนับสนุน เมล็ดพันธุ์ที่ดี	-	-	-	-
	KPI 2.3.3 จำนวนร้านค้า/สถานประกอบการ ที่จำหน่ายพันธุ์ข้าวหอมมะลิ	Data 2.3.3.1 จำนวนร้านค้า/สถานประกอบการ ที่จำหน่ายพันธุ์ข้าวหอมมะลิ	-	-	-	-
CSF 2.4 การเตรียมพื้นที่เพาะปลูก และปรับปรุงคุณภาพดิน	KPI 2.4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ที่มี ความเหมาะสมในการเพาะปลูก	Data 2.4.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ที่มี ความเหมาะสมในการเพาะปลูก	-	-	-	-
		Data 2.4.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ที่ได้รับ การปรับปรุงคุณภาพดิน	-	-	-	-

ตารางที่ 19 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชอาหาร (ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี GAP)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 2.4 (ต่อ) การเตรียมพื้นที่เพาะปลูก และปรับปรุงคุณภาพดิน	KPI 2.4.1 (ต่อ) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ที่มี ความเหมาะสมในการเพาะปลูก	Data 2.4.1.3 พื้นที่ที่คุณภาพดินและลักษณะพื้นที่มี ความเหมาะสมในการเพาะปลูกที่ผล การเกษตร	-	-	-	-
		Data 2.4.1.4 สัดส่วนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนา คุณภาพดินต่อพื้นที่เกษตรกรรมทั้งหมด ของจังหวัด	-	-	-	-
	KPI 2.4.2 ร้อยละที่ลดลงของพื้นที่ดินเค็ม	Data 2.4.2.1 พื้นที่ดินเค็ม (ตารางกิโลเมตร/ไร่)	-	-	-	-
		Data 2.4.2.2 ร้อยละที่ลดลงของพื้นที่ดินเค็ม	-	-	-	-
		Data 2.4.2.3 สัดส่วนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาลดปัญหา ดินเค็มต่อพื้นที่เกษตรกรรมทั้งหมด ของจังหวัด	-	-	-	-
	CSF 2.5 การรวมกลุ่มเกษตรกรและ สร้างเครือข่าย	KPI 2.5.1 จำนวนกลุ่มเกษตรกร และจำนวนสมาชิก จำแนกตามประเภทการจัดตั้ง และ เขตการปกครอง	Data 2.5.1.1 จำนวนกลุ่มเกษตรกร และจำนวนสมาชิก จำแนกตามประเภทการจัดตั้ง และ เขตการปกครอง	-	-	-

ตารางที่ 19 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชอาหาร (ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี GAP)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 2.5 (ต่อ) การรวมกลุ่มเกษตรกรและ สร้างเครือข่าย	KPI 2.5.1 (ต่อ) จำนวนกลุ่มเกษตรกร และจำนวน สมาชิก จำแนกตามประเภทการจัดตั้ง และเขตการปกครอง	Data 2.5.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มเกษตรกร และ จำนวนสมาชิก จำแนกตามประเภท การจัดตั้ง และเขตการปกครอง	-	-	-	-
CSF 2.6 การสร้างองค์ความรู้และ ขีดความสามารถให้เกษตรกร	KPI 2.6.1 จำนวนองค์ความรู้ KPI 2.6.2 เกษตรกรได้รับองค์ความรู้และเพิ่ม ขีดความสามารถด้านเกษตรกรรม	Data 2.6.1.1 จำนวนองค์ความรู้	-	-	-	-
		Data 2.6.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับองค์ความรู้และ เพิ่มขีดความสามารถด้านเกษตรกรรม	-	-	-	-
		Data 2.6.2.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่ได้รับ องค์ความรู้และเพิ่มขีดความสามารถ ด้านเกษตรกรรม	-	-	-	-
		Data 2.6.2.3 จำนวนโครงการด้านองค์ความรู้และ เพิ่มขีดความสามารถด้านเกษตรกรรม	-	-	-	-
CSF 2.7 มีเครือข่ายสถาบันการเงิน/ กองทุนเพื่อช่วยเหลือด้านการเงิน ให้เกษตรกร	KPI 2.7.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกร ที่ได้รับสินเชื่อ/เงินทุนเพื่อช่วยเหลือ ด้านการเงินให้เกษตรกร	Data 2.7.1.1 โครงการสินเชื่อ/กองทุนเพื่อช่วยเหลือ ด้านการเงินให้เกษตรกร	-	-	-	-

ตารางที่ 19 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชอาหาร (ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี GAP)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 2.7 (ต่อ) มีเครือข่ายสถาบันการเงิน/ กองทุนเพื่อช่วยเหลือด้าน การเงินให้เกษตรกร	KPI 2.7.1 (ต่อ) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกร ที่ได้รับสินเชื่อ/เงินทุนเพื่อช่วยเหลือ ด้านการเงินให้เกษตรกร	Data 2.7.1.2 วงเงินสินเชื่อ/กองทุนเพื่อช่วยเหลือ ด้านการเงินให้เกษตรกร	-	-	-	-
		Data 2.7.1.3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกร ที่ได้รับสินเชื่อ/เงินทุนเพื่อช่วยเหลือ ด้านการเงิน ให้เกษตรกร	-	-	-	-
VC3 การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน						
CSF 3.1 การส่งเสริมระบบการผลิตที่ดี และเหมาะสม (GAP)	KPI 3.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริม กระบวนการผลิตตามวิธีการเกษตรที่ดี และเหมาะสม (GAP)	Data 3.1.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริม กระบวนการผลิตตามวิธีการเกษตรที่ดี และเหมาะสม (GAP)	-	-	-	-
		Data 3.1.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกร ที่ได้รับการส่งเสริมกระบวนการผลิต ตามวิธีการเกษตรดีที่เหมาะสม (GAP)	-	-	-	-
CSF 3.2 การใส่ปุ๋ย การใช้สารเคมี และ การกำจัดศัตรูพืช	KPI 3.2.1 ร้อยละที่ลดลงของการใส่ปุ๋ย การใช้ สารเคมี และการกำจัดศัตรูพืช	Data 3.2.1.1 ร้อยละที่ลดลงของการใส่ปุ๋ย การใช้ สารเคมี และการกำจัดศัตรูพืช	-	-	-	-

ตารางที่ 19 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชอาหาร (ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี GAP)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 3.2 (ต่อ) การใส่ปุ๋ย การใช้สารเคมี และ การกำจัดศัตรูพืช	KPI 3.2.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกร ที่ใช้สารอินทรีย์/ลดการใช้สารเคมี ทางการเกษตร	Data 3.2.2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกร ที่ใช้สารอินทรีย์/ลดการใช้สารเคมี ทางการเกษตร	-	-	-	-
CSF 3.3 เกษตรกรมีแผนการผลิตและ แผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	KPI 3.3.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมให้ สามารถจัดทำแผนการผลิต และแผนการ เก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	Data 3.3.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมให้ สามารถจัดทำแผนการผลิต และแผนการ เก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	-	-	-	-
	KPI 3.3.2 การคัดเลือกพันธุ์ข้าวหอมมะลิที่ เหมาะสมกับฤดูกาลเพาะปลูกและให้ ผลผลิตต่อไร่สูง	Data 3.3.2.1 จำนวนชนิดพันธุ์ข้าวหอมมะลิที่เหมาะสม กับฤดูกาลเพาะปลูกและให้ผลผลิต ต่อไร่สูง	-	-	-	-
CSF 3.4 การเพิ่มผลิตภาพการปลูกข้าว	KPI 3.4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภาพการปลูกข้าว	Data 3.4.1.1 จำนวนผลผลิตของพืชผลการเกษตร (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) จำแนกราย เกษตรกร รายกลุ่มเกษตรกร และ เขตการปกครอง	-	-	-	-
		Data 3.4.1.2 จำนวนผลผลิตต่อไร่ของพืชผลการเกษตร (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) จำแนกราย เกษตรกร รายกลุ่มเกษตรกร และเขต การปกครอง	-	-	-	-

ตารางที่ 19 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชอาหาร (ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี GAP)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 3.4 (ต่อ) การเพิ่มผลผลิตภาพการปลูกข้าว	KPI 3.4.1 (ต่อ) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตภาพการปลูกข้าว	Data 3.4.1.3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนผลผลิตต่อไร่ ของพืชผลการเกษตร (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) จำแนกรายเกษตรกร รายกลุ่มเกษตรกร และเขตการปกครอง	-	-	-	-
VC4 การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม						
CSF 4.1 การส่งเสริมมาตรฐานการผลิต เกษตรอุตสาหกรรม (GMP)	KPI 4.1.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ และ โรงงานอุตสาหกรรม ที่ได้รับการส่งเสริม และพัฒนาให้มีความพร้อมเข้าสู่ มาตรฐาน GMP	Data 4.1.1.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ และ โรงงานอุตสาหกรรม ที่ได้รับการส่งเสริม และพัฒนาให้มีความพร้อมเข้าสู่ มาตรฐาน GMP	-	-	-	-
		Data 4.1.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโรงสีชุมชน โรงสี สหกรณ์ และโรงงานอุตสาหกรรม ที่ได้รับ การส่งเสริมและพัฒนาให้มีความพร้อม เข้าสู่มาตรฐาน GMP	-	-	-	-
	KPI 4.1.2 จำนวนเกษตรกรที่ได้มาตรฐาน GMP/ HACCP	Data 4.1.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้มาตรฐาน GMP/ HACCP	-	-	-	-

ตารางที่ 19 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชอาหาร (ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี GAP)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 4.1 (ต่อ) การส่งเสริมมาตรฐานการผลิต เกษตรอุตสาหกรรม (GMP)	KPI 4.1.2 (ต่อ) จำนวนเกษตรกรที่ได้มาตรฐาน GMP/ HACCP	Data 4.1.2.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกรที่ได้ มาตรฐาน GMP/HACCP	-	-	-	-
CSF 4.2 สนับสนุนให้นาระบบ เกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ	KPI 4.2.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสี สหกรณ์ และโรงงานอุตสาหกรรม ที่ได้รับ การส่งเสริมและพัฒนาให้นาระบบเกษตร วัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ	Data 4.2.1.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ และ โรงงานอุตสาหกรรม ที่ได้รับการส่งเสริม และพัฒนาให้ นาระบบเกษตรวัสดุ เหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ	-	-	-	-
		Data 4.2.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโรงสีชุมชน โรงสี สหกรณ์ และโรงงานอุตสาหกรรม ที่ได้รับ การส่งเสริมและพัฒนาให้นาระบบเกษตร วัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ	-	-	-	-
	KPI 4.2.2 จำนวนเกษตรกรที่นาระบบเกษตรวัสดุ เหลือใช้ (Zero Waste) ไปปฏิบัติ	Data 4.2.2.1 จำนวนเกษตรกรที่นาระบบเกษตรวัสดุ เหลือใช้ (Zero Waste) ไปปฏิบัติ	-	-	-	-
		Data 4.2.2.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่นาระบบ เกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) ไป ปฏิบัติ	-	-	-	-

ตารางที่ 19 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชอาหาร (ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี GAP)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 4.3 การส่งเสริมการแปรรูปเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่ม	KPI 4.3.1 จำนวนผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมที่ แปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในรูปแบบ ต่างๆ จำแนกตามกลุ่มผลิตภัณฑ์ และ ประเภทผู้ประกอบการ	Data 4.3.1.1 จำนวนผู้ประกอบการ ภาคอุตสาหกรรม ที่แปรรูปผลผลิตทางการเกษตรใน รูปแบบต่างๆ จำแนกตามกลุ่มผลิตภัณฑ์ และประเภทผู้ประกอบการ	-	-	-	-
	KPI 4.3.2 จำนวนผลิตภัณฑ์ในภาคอุตสาหกรรม แปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในรูปแบบ ต่างๆ จำแนกตามประเภท/ หมวด ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	Data 4.3.2.1 จำนวนผลิตภัณฑ์ในภาคอุตสาหกรรม แปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในรูปแบบ ต่างๆ จำแนกตามประเภท/ หมวด ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	-	-	-	-
VC5 การขนส่งและบริหารจัดการสินค้า (Logistics)						
CSF 5.1 มีระบบการขนส่งและกระจาย สินค้าที่ปลอดภัยและมีมาตรฐาน	KPI 5.1.1 สถานีขนส่งและกระจายสินค้าที่ปลอดภัย และมีมาตรฐาน	Data 5.1.1.1 จำนวนสถานีขนส่งและกระจายสินค้า ที่ปลอดภัยและมีมาตรฐาน (โรงสีขนาด ใหญ่และขนาดกลาง)	-	-	-	-
CSF 5.2 การเพิ่มประสิทธิภาพและลด ต้นทุนการขนส่ง	KPI 5.2.1 ต้นทุนการขนส่งสินค้าการเกษตร จำแนก ตามประเภทสินค้า และจำแนกสินค้า เกษตรทั่วไปกับเกษตรอินทรีย์	Data 5.2.1.1 ต้นทุนการขนส่งสินค้าการเกษตร จำแนก ตามประเภทสินค้า และจำแนกสินค้า เกษตรทั่วไปกับเกษตรอินทรีย์	-	-	-	-

ตารางที่ 19 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชอาหาร (ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี GAP)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 5.2 (ต่อ) การเพิ่มประสิทธิภาพและลด ต้นทุนการขนส่ง	KPI 5.2.1 (ต่อ) ต้นทุนการขนส่งสินค้าการเกษตร จำแนกตามประเภทสินค้า และจำแนก สินค้าเกษตรทั่วไปกับเกษตรอินทรีย์	Data 5.2.1.2 ร้อยละที่ลดลงของต้นทุนการขนส่ง สินค้าการเกษตร จำแนกตามประเภท สินค้า และจำแนกสินค้าเกษตรทั่วไป กับเกษตรอินทรีย์	-	-	-	-
VC6 การพัฒนาระบบการตลาด						
CSF 6.1 การพัฒนาตลาดกลางและศูนย์ จำหน่ายสินค้า	KPI 6.1.1 จำนวนผู้ซื้อ/ผู้ขายในตลาดกลาง ของสินค้าเกษตร (ข้าว)	Data 6.1.1.1 จำนวนผู้ซื้อ/ผู้ขายในตลาดกลาง ของสินค้าเกษตร (ข้าว)	-	-	-	-
	KPI 6.1.2 ข้อมูลราคา ปริมาณ และเกณฑ์การซื้อขาย ข้าวแต่ละชนิด	Data 6.1.2.1 ราคาข้าวต่อหน่วย จำแนกตามประเภท ข้าว และหลักเกณฑ์ซื้อขายข้าวแต่ละชนิด	-	-	-	-
	KPI 6.1.3 จำนวนตลาดกลางและศูนย์จำหน่าย สินค้าในพื้นที่	Data 6.1.3.1 จำนวนตลาดกลางและศูนย์จำหน่าย สินค้าในพื้นที่	-	-	-	-
CSF 6.2 การประชาสัมพันธ์และส่งเสริม การขายตามแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยว	KPI 6.2.1 จำนวนครั้งของการโฆษณา ประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการขาย ข้าวหอมมะลิที่เหมาะสมกับแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยว	Data 6.2.1.1 จำนวนครั้งของการโฆษณา ประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการขาย ข้าวหอมมะลิของมหาสารคามที่เหมาะสม กับแผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยว	-	-	-	-

ตารางที่ 19 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชอาหาร (ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี GAP)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 6.2 (ต่อ) การประชาสัมพันธ์และส่งเสริม การขายตามแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยว	KPI 6.2.2 ปริมาณและมูลค่าการสั่งซื้อข้าวหอมมะลิ จากการจัดงานแสดงสินค้า และการจัด Road Show	Data 6.2.2.1 ปริมาณการสั่งซื้อข้าวหอมมะลิ จากการจัดงานแสดงสินค้า และ Road Show	-	-	-	-
		Data 6.2.2.2 มูลค่าการสั่งซื้อข้าวหอมมะลิจาก การจัดงานแสดงสินค้าและ Road Show	-	-	-	-
CSF 6.3 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ในการส่งเสริมการตลาด	KPI 6.3.1 เครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริม การตลาด ทั้งในประเทศและต่างประเทศ	Data 6.3.1.1 จำนวนเครือข่ายตลาดสินค้าในประเทศ	-	-	-	-
		Data 6.3.1.2 จำนวนเครือข่ายตลาดสินค้าต่างประเทศ	-	-	-	-
		Data 6.3.1.3 ปริมาณสินค้าการเกษตรที่ส่งออก/นำเข้า ไปยังเครือข่ายตลาดสินค้าในประเทศ	-	-	-	-
		Data 6.3.1.4 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสินค้าการเกษตรที่ ส่งออก/นำเข้าไปยังเครือข่ายตลาดสินค้า ในประเทศ	-	-	-	-
		Data 6.3.1.5 ปริมาณสินค้าการเกษตรที่ส่งออก/นำเข้า ไปยังเครือข่ายตลาดสินค้าต่างประเทศ	-	-	-	-

ตารางที่ 19 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชอาหาร (ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี GAP)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 6.3 (ต่อ) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ในการส่งเสริมการตลาด	KPI 6.3.1 (ต่อ) เครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริม การตลาด ทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ	Data 6.3.1.6 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสินค้าการเกษตร ที่ส่งออก/นำเข้าไปยังเครือข่ายตลาด สินค้าต่างประเทศ	-	-	-	-

กลุ่มจังหวัดภาค อีสานตอนกลาง

(ร่าง) พืชพลังงาน (อ้อยและมันสำปะหลัง)

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชพลังงาน (อ้อยและมันสำปะหลัง)”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 1 การวิจัยและพัฒนา (R&D)						
CSF 1.1 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์ อ้อยและ มันสำปะหลังที่ดีและเหมาะสมกับ พื้นที่	KPI 1.1.1 ชนิดพันธุ์อ้อยและมันสำปะหลังคุณภาพดี และทนต่อโรคเหมาะสมกับพื้นที่	Data 1.1.1.1 ชนิดพันธุ์อ้อยและมันสำปะหลังคุณภาพดี และทนต่อโรคเหมาะสมกับพื้นที่	-	-	-	-
	KPI 1.1.2 พันธุ์อ้อยและมันสำปะหลังที่เกษตรกร นิยมปลูก	Data 1.1.2.1 พันธุ์อ้อยและมันสำปะหลังที่เกษตรกร นิยมปลูก	-	-	-	-
	KPI 1.1.3 จำนวนแหล่งวิจัยและผลิตพันธุ์ อ้อยและมันสำปะหลังคุณภาพดีและทน ต่อโรค	Data 1.1.3.1 จำนวนแหล่งวิจัยและผลิตพันธุ์อ้อยและ มันสำปะหลังคุณภาพดีและทนต่อโรค	-	-	-	-
	KPI 1.1.4 ร้อยละความสำเร็จของโครงการงานวิจัย	Data 1.1.4.1 ร้อยละความสำเร็จของโครงการงานวิจัย	-	-	-	-
CSF 1.2 การจัดทำข้อมูลต้นทุนการผลิต	KPI 1.2.1 โครงการงานวิจัยเพื่อลดต้นทุนการผลิต	Data 1.2.1.1 โครงการงานวิจัยเพื่อลดต้นทุนการผลิต	-	-	-	-
CSF 1.3 การวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มผลผลิต	KPI 1.3.1 งานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่ม ผลผลิตที่เหมาะสมกับการปลูกอ้อยและ มันสำปะหลังในพื้นที่	Data 1.3.1.1 งานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่ม ผลผลิตที่เหมาะสมกับการปลูกอ้อยและ มันสำปะหลังในพื้นที่	-	-	-	-

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชพลังงาน (อ้อยและมันสำปะหลัง)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 1.4 การวิเคราะห์ความต้องการของ ตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ อ้อยและมันสำปะหลัง ทั้งในและ ต่างประเทศ	KPI 1.4.1 รายงานการศึกษาความต้องการของ ตลาดและ แนวโน้มสถานการณ์อ้อยและ มันสำปะหลัง ทั้งในและต่างประเทศ	Data 1.4.1.1 รายงานการศึกษาความต้องการของ ตลาดและแนวโน้มสถานการณ์อ้อยและ มันสำปะหลัง ทั้งในและต่างประเทศ	-	-	-	-
VC2 ปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร						
CSF 2.1 การบริหารจัดการน้ำ เพื่อการเพาะปลูก	KPI 2.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ที่ได้รับ การพัฒนาระบบกักเก็บน้ำและ ระบบ ชลประทาน	Data 2.1.1.1 พื้นที่เกษตรกรรมภายใต้ระบบ ชลประทานและไม่อยู่ในระบบ ชลประทาน	-	-	-	-
		Data 2.1.1.2 พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาระบบบริหาร จัดการน้ำ (ตารางกิโลเมตร)	-	-	-	-
		Data 2.1.1.3 สัดส่วนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาระบบ บริหารจัดการน้ำต่อพื้นที่เกษตรกรรม ทั้งหมดของจังหวัด	-	-	-	-
		Data 2.1.1.4 จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาระบบ กักเก็บน้ำ	-	-	-	-
		Data 2.1.1.5 จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาระบบ ชลประทาน	-	-	-	-

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชพลังงาน (อ้อยและมันสำปะหลัง)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 2.1 (ต่อ) การบริหารจัดการน้ำ เพื่อการเพาะปลูก	KPI 2.1.1 (ต่อ) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาระบบกักเก็บน้ำและ ระบบชลประทาน	Data 2.1.1.6 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาระบบกักเก็บน้ำ	-	-	-	-
		Data 2.1.1.7 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาระบบชลประทาน	-	-	-	-
CSF 2.2 การบริหารจัดการการใช้ที่ดิน (Zoning)	KPI 2.2.1 เนื้อที่เกษตรกรรมโดยรวมของจังหวัด	Data 2.2.1.1 เนื้อที่เกษตรกรรมโดยรวมของจังหวัด	-	-	-	-
	KPI 2.2.2 สัดส่วนของจำนวนพื้นที่ที่เหมาะสมกับการเพาะปลูกพืชแต่ละชนิด (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง)	Data 2.2.2.1 สัดส่วนของจำนวนพื้นที่ที่เหมาะสมกับการเพาะปลูกพืชแต่ละชนิด (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง)	-	-	-	-
	KPI 2.2.3 จำนวนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนจำแนกตามการจัดพื้นที่เกษตรของจังหวัด (Zoning)	Data 2.2.3.1 จำนวนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียน จำแนกตามการจัดพื้นที่เกษตรของจังหวัด (Zoning)	-	-	-	-
CSF 2.3 การจัดการและกระจายพันธุ์อ้อยและมันสำปะหลังที่ดีให้เกษตรกร	KPI 2.3.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการสนับสนุนเมล็ดพันธุ์ที่ดี	Data 2.3.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการสนับสนุนเมล็ดพันธุ์ที่ดี	-	-	-	-
		Data 2.3.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่ได้รับการสนับสนุนเมล็ดพันธุ์ที่ดี	-	-	-	-

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชพลังงาน (อ้อยและมันสำปะหลัง)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 2.3 การจัดการและกระจายพันธุ์อ้อย และมันสำปะหลังที่ดีให้ เกษตรกร	KPI 2.3.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ปลูก อ้อยและมันสำปะหลังที่ได้รับการ สนับสนุนเมล็ดพันธุ์ที่ดี	Data 2.3.2.1 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวที่ได้รับการสนับสนุน เมล็ดพันธุ์ที่ดีเทียบกับพื้นที่เพาะปลูก ทั้งหมด	-	-	-	-
		Data 2.3.2.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ปลูก อ้อยและมันสำปะหลังที่ได้รับการ สนับสนุนเมล็ดพันธุ์ที่ดี	-	-	-	-
	KPI 2.3.3 จำนวนร้านค้า/สถาน ประกอบการที่จำหน่ายพันธุ์อ้อยและมัน สำปะหลัง	Data 2.3.3.1 จำนวนร้านค้า/สถานประกอบการที่ จำหน่ายพันธุ์อ้อยและมันสำปะหลัง	-	-	-	-
CSF 2.4 การเตรียมพื้นที่เพาะปลูก และ ปรับปรุงคุณภาพดิน	KPI 2.4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ ที่มีความเหมาะสมในการเพาะปลูก	Data 2.4.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ ที่มีความเหมาะสมในการเพาะปลูก	-	-	-	-
		Data 2.4.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ที่ได้รับ การปรับปรุงคุณภาพดิน	-	-	-	-
		Data 2.4.1.3 พื้นที่ที่คุณภาพดินและลักษณะพื้นที่มี ความเหมาะสมในการเพาะปลูกพืชผล การเกษตร	-	-	-	-

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชพลังงาน (อ้อยและมันสำปะหลัง)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 2.4 (ต่อ) การเตรียมพื้นที่เพาะปลูก และ ปรับปรุงคุณภาพดิน	KPI 2.4.1 (ต่อ) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ ที่มีความเหมาะสมในการเพาะปลูก	Data 2.4.1.4 สัดส่วนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาคุณภาพ ดินต่อพื้นที่เกษตรกรรมทั้งหมดของ จังหวัด	-	-	-	-
	KPI 2.4.2 ร้อยละที่ลดลงของพื้นที่ดินเค็ม	Data 2.4.2.1 พื้นที่ดินเค็ม (ตารางกิโลเมตร/ไร่)	-	-	-	-
		Data 2.4.2.2 ร้อยละที่ลดลงของพื้นที่ดินเค็ม	-	-	-	-
		Data 2.4.2.3 สัดส่วนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาลดปัญหา ดินเค็มต่อพื้นที่เกษตรกรรมทั้งหมด ของจังหวัด	-	-	-	-
CSF 2.5 การรวมกลุ่มเกษตรกรและสร้าง เครือข่าย	KPI 2.5.1 จำนวนกลุ่มเกษตรกร และจำนวนสมาชิก จำแนกตามประเภทการจัดตั้ง และ เขตการปกครอง	Data 2.5.1.1 จำนวนกลุ่มเกษตรกร และจำนวนสมาชิก จำแนกตามประเภทการจัดตั้ง และ เขตการปกครอง	-	-	-	-
		Data 2.5.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มเกษตรกร และ จำนวนสมาชิก จำแนกตามประเภท การจัดตั้ง และเขตการปกครอง	-	-	-	-
CSF 2.6 การสร้างองค์ความรู้ และขีดความสามารถให้เกษตรกร	KPI 2.6.1 จำนวนองค์ความรู้	Data 2.6.1.1 จำนวนองค์ความรู้	-	-	-	-

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชพลังงาน (อ้อยและมันสำปะหลัง)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 2.6 การสร้างองค์ความรู้ และขีดความสามารถให้ เกษตรกร	KPI 2.6.2 เกษตรกรได้รับองค์ความรู้และเพิ่มขีด ความสามารถด้านเกษตรกรรม	Data 2.6.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับองค์ความรู้และ เพิ่มขีดความสามารถด้านเกษตรกรรม	-	-	-	-
		Data 2.6.2.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่ได้รับ องค์ความรู้และเพิ่มขีดความสามารถ ด้านเกษตรกรรม	-	-	-	-
		Data 2.6.2.3 จำนวนโครงการด้านองค์ความรู้ และเพิ่มขีดความสามารถ ด้านเกษตรกรรม	-	-	-	-
CSF 2.7 มีเครือข่ายสถาบันการเงิน/ กองทุนเพื่อช่วยเหลือด้านการเงิน ให้เกษตรกร	KPI 2.7.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกร ที่ได้รับสินเชื่อ/เงินทุนเพื่อช่วยเหลือ ด้านการเงินให้เกษตรกร	Data 2.7.1.1 โครงการสินเชื่อ/กองทุนเพื่อช่วยเหลือ ด้านการเงินให้เกษตรกร	-	-	-	-
		Data 2.7.1.2 วงเงินสินเชื่อ/กองทุนเพื่อช่วยเหลือ ด้านการเงินให้เกษตรกร	-	-	-	-
		Data 2.7.1.3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกร ที่ได้รับสินเชื่อ/เงินทุนเพื่อช่วยเหลือ ด้านการเงิน ให้เกษตรกร	-	-	-	-

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชพลังงาน (อ้อยและมันสำปะหลัง)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC3 การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน						
CSF 3.1 ส่งเสริมระบบการผลิตที่ดีและ เหมาะสม (GAP)	KPI 3.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริม กระบวนการผลิตตามวิธีการเกษตรดี ที่เหมาะสม (GAP)	Data 3.1.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริม กระบวนการผลิตตามวิธีการเกษตรดี ที่เหมาะสม (GAP)	-	-	-	-
		Data 3.1.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกร ที่ได้รับการส่งเสริมกระบวนการผลิต ตามวิธีการเกษตรดีที่เหมาะสม (GAP)	-	-	-	-
CSF 3.2 การใส่ปุ๋ย การใช้สารเคมี และการกำจัดศัตรูพืช	KPI 3.2.1 ร้อยละที่ลดลงของการใส่ปุ๋ย การใช้ สารเคมี และการกำจัดศัตรูพืช	Data 3.2.1.1 ร้อยละที่ลดลงของการใส่ปุ๋ย การใช้ สารเคมี และการกำจัดศัตรูพืช	-	-	-	-
	KPI 3.2.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกร ที่ใช้สารอินทรีย์/ลดการใช้สารเคมี ทางการเกษตร	Data 3.2.2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกร ที่ใช้สารอินทรีย์/ลดการใช้สารเคมี ทางการเกษตร	-	-	-	-
CSF 3.3 เกษตรกรมีแผนการผลิตและ แผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	KPI 3.3.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมให้ สามารถจัดทำแผนการผลิต และแผนการ เก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	Data 3.3.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมให้ สามารถจัดทำแผนการผลิต และแผนการ เก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	-	-	-	-

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชพลังงาน (อ้อยและมันสำปะหลัง)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 3.3 (ต่อ) เกษตรกรมีแผนการผลิตและ แผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	KPI 3.3.2 การคัดเลือกพันธุ์อ้อยและมันสำปะหลังที่ เหมาะสมกับฤดูกาลเพาะปลูกและให้ผล ผลิตต่อไร่สูง	Data 3.3.2.1 จำนวนชนิดพันธุ์อ้อยและมันสำปะหลัง ที่เหมาะสมกับฤดูกาลเพาะปลูก และให้ผลผลิตต่อไร่สูง	-	-	-	-
CSF 3.4 การเพิ่มผลิตภาพการปลูกอ้อย และมันสำปะหลัง	KPI 3.4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภาพการปลูก อ้อยและมันสำปะหลัง	Data 3.4.1.1 จำนวนผลผลิตของพืชผลการเกษตร (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) จำแนกรายเกษตรกร รายกลุ่มเกษตรกร และเขตการปกครอง	-	-	-	-
		Data 3.4.1.2 จำนวนผลผลิตต่อไร่ของพืชผลการเกษตร (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) จำแนกราย เกษตรกร รายกลุ่มเกษตรกร และเขต การปกครอง	-	-	-	-
		Data 3.4.1.3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนผลผลิตต่อไร่ ของพืชผลการเกษตร (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) จำแนกรายเกษตรกร รายกลุ่มเกษตรกร และเขตการปกครอง	-	-	-	-
VC4 การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม						
CSF 4.1 การส่งเสริมมาตรฐานการผลิต เกษตรอุตสาหกรรม (GMP)	KPI 4.1.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ และ โรงงานอุตสาหกรรม ที่ได้รับการส่งเสริม และพัฒนาให้มีความพร้อมเข้าสู่ มาตรฐาน GMP	Data 4.1.1.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ และ โรงงานอุตสาหกรรม ที่ได้รับการส่งเสริม และพัฒนาให้มีความพร้อมเข้าสู่ มาตรฐาน GMP	-	-	-	-

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชพลังงาน (อ้อยและมันสำปะหลัง)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 4.1 (ต่อ) การส่งเสริมมาตรฐานการผลิต เกษตรอุตสาหกรรม (GMP)	KPI 4.1.1 (ต่อ) จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ และ โรงงานอุตสาหกรรม ที่ได้รับการส่งเสริม และพัฒนาให้มีความพร้อมเข้าสู่ มาตรฐาน GMP	Data 4.1.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโรงสีชุมชน โรงสี สหกรณ์ และโรงงานอุตสาหกรรม ที่ได้รับ การส่งเสริมและพัฒนาให้มีความพร้อม เข้าสู่มาตรฐาน GMP	-	-	-	-
	KPI 4.1.2 จำนวนเกษตรกรที่ได้มาตรฐาน GMP/HACCP	Data 4.1.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้มาตรฐาน GMP/ HACCP	-	-	-	-
		Data 4.1.2.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกรที่ได้ มาตรฐาน GMP/HACCP	-	-	-	-
CSF 4.2 การสนับสนุนให้นำระบบเกษตร วัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มา ปฏิบัติ	KPI 4.2.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ และ โรงงานอุตสาหกรรม ที่ได้รับการส่งเสริม และพัฒนาให้นำระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ	Data 4.2.1.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ และ โรงงานอุตสาหกรรม ที่ได้รับการส่งเสริม และพัฒนาให้ นำระบบเกษตรวัสดุ เหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ	-	-	-	-
		Data 4.2.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโรงสีชุมชน โรงสี สหกรณ์ และโรงงานอุตสาหกรรม ที่ได้รับ การส่งเสริมและพัฒนาให้นำระบบเกษตร วัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ	-	-	-	-

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชพลังงาน (อ้อยและมันสำปะหลัง)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 4.2 (ต่อ) การสนับสนุนให้นำระบบเกษตร วัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มา ปฏิบัติ	KPI 4.2.2 จำนวนเกษตรกรที่นำระบบเกษตรวัสดุ เหลือใช้ (Zero Waste) ไปปฏิบัติ	Data 4.2.2.1 จำนวนเกษตรกรที่นำระบบเกษตร วัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) ไปปฏิบัติ	-	-	-	-
		Data 4.2.2.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่นำระบบ เกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) ไป ปฏิบัติ	-	-	-	-
CSF 4.3 ส่งเสริมการแปรรูปเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่ม	KPI 4.3.1 จำนวนผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมที่ แปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในรูปแบบ ต่างๆ จำแนกตามกลุ่มผลิตภัณฑ์ และ ประเภทผู้ประกอบการ	Data 4.3.1.1 จำนวนผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมที่ แปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในรูปแบบ ต่างๆ จำแนกตามกลุ่มผลิตภัณฑ์ และ ประเภทผู้ประกอบการ	-	-	-	-
	KPI 4.3.2 จำนวนผลิตภัณฑ์ในภาคอุตสาหกรรม แปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในรูปแบบ ต่างๆ จำแนกตามประเภท/หมวด ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	Data 4.3.2.1 จำนวนผลิตภัณฑ์ในภาคอุตสาหกรรม แปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในรูปแบบ ต่างๆ จำแนกตามประเภท/หมวด ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	-	-	-	-

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชพลังงาน (อ้อยและมันสำปะหลัง)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC5 การขนส่งและบริหารจัดการสินค้า (Logistics)						
CSF 5.1 มีระบบการขนส่งและกระจาย สินค้าที่ปลอดภัยและมีมาตรฐาน	KPI 5.1.1 สถานีขนส่งและกระจายสินค้าที่ปลอดภัย และมีมาตรฐาน	Data 5.1.1.1 จำนวนสถานีขนส่งและกระจายสินค้า ที่ปลอดภัยและมีมาตรฐาน	-	-	-	-
CSF 5.2 การเพิ่มประสิทธิภาพและ ลดต้นทุนการขนส่ง	KPI 5.2.1 ต้นทุนการขนส่งสินค้าการเกษตร จำแนก ตามประเภทสินค้า	Data 5.2.1.1 ต้นทุนการขนส่งสินค้าการเกษตร จำแนก ตามประเภทสินค้า	-	-	-	-
		Data 5.2.1.2 ร้อยละที่ลดลงของต้นทุนการขนส่งสินค้า การเกษตร จำแนกตามประเภทสินค้า	-	-	-	-
VC6 การพัฒนาระบบการตลาด						
CSF 6.1 การพัฒนาตลาดกลางและศูนย์ จำหน่ายสินค้า	KPI 6.1.1 จำนวนผู้ซื้อ/ผู้ขายในตลาดกลาง ของสินค้าเกษตร (อ้อยและมันสำปะหลัง)	Data 6.1.1.1 จำนวนผู้ซื้อ/ผู้ขายในตลาดกลาง ของสินค้าเกษตร (อ้อยและมันสำปะหลัง)	-	-	-	-
	KPI 6.1.2 ข้อมูลราคา ปริมาณ และเกณฑ์การซื้อขาย อ้อยและมันสำปะหลังแต่ละชนิด	Data 6.1.2.1 ราคาอ้อยและมันสำปะหลังต่อหน่วย จำแนกตามประเภทอ้อย และมัน สำปะหลัง และหลักเกณฑ์ซื้อขายอ้อย และมันสำปะหลังแต่ละชนิด	-	-	-	-
	KPI 6.1.3 จำนวนตลาดกลางและศูนย์จำหน่าย สินค้าในพื้นที่	Data 6.1.3.1 จำนวนตลาดกลางและศูนย์จำหน่าย สินค้าในพื้นที่	-	-	-	-

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชพลังงาน (อ้อยและมันสำปะหลัง)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 6.2 การประชาสัมพันธ์และส่งเสริม การขายตามแผนการผลิตและ แผนการเก็บเกี่ยว	KPI 6.2.1 จำนวนครั้งของการโฆษณา ประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการขาย อ้อยและมันสำปะหลังที่เหมาะสมกับ แผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยว	Data 6.2.1.1 จำนวนครั้งของการโฆษณา ประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการขาย อ้อยและมันสำปะหลังที่เหมาะสมกับ แผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยว	-	-	-	-
	KPI 6.2.2 ปริมาณและมูลค่าการสั่งซื้ออ้อยและมัน สำปะหลังจากการจัดงานแสดงสินค้าและ Road Show	Data 6.2.2.1 ปริมาณการสั่งซื้ออ้อยและมันสำปะหลัง จากการจัดงานแสดงสินค้าและ Road Show	-	-	-	-
		Data 6.2.2.2 มูลค่าการสั่งซื้ออ้อยและมันสำปะหลัง จากการจัดงานแสดงสินค้าและ Road Show	-	-	-	-
CSF 6.3 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ในการส่งเสริมการตลาด	KPI 6.3.1 เครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริม การตลาด ทั้งในประเทศและต่างประเทศ	Data 6.3.1.1 จำนวนเครือข่ายตลาดสินค้าในประเทศ	-	-	-	-
		Data 6.3.1.2 จำนวนเครือข่ายตลาดสินค้าต่างประเทศ	-	-	-	-
		Data 6.3.1.3 ปริมาณสินค้าการเกษตรที่ส่งออก/นำเข้า ไปยังเครือข่ายตลาดสินค้าในประเทศ	-	-	-	-
		Data 6.3.1.4 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสินค้าการเกษตรที่ ส่งออก/นำเข้าไปยังเครือข่ายตลาดสินค้า ในประเทศ	-	-	-	-

ตารางที่ 20 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “พืชพลังงาน (อ้อยและมันสำปะหลัง)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 6.3 (ต่อ) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ในการส่งเสริมการตลาด	KPI 6.3.1 (ต่อ) เครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริม การตลาด ทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ	Data 6.3.1.5 ปริมาณสินค้าการเกษตรที่ส่งออก/นำเข้า ไปยังเครือข่ายตลาดสินค้าต่างประเทศ	-	-	-	-
		Data 6.3.1.6 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสินค้าการเกษตรที่ ส่งออก/นำเข้าไปยังเครือข่ายตลาดสินค้า ต่างประเทศ	-	-	-	-

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “พืชอาหาร (ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี GAP)” และ “พืชพลังงาน (อ้อยและมันสำปะหลัง)”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาศักยภาพการผลิต การแปรรูป การค้า พืชเศรษฐกิจให้มีความเข้มแข็ง ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “พืชอาหาร (ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี GAP)” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญจำเป็น รวมทั้งสิ้น 72 รายการ และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “พืชพลังงาน (อ้อยและมันสำปะหลัง)” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญจำเป็น รวมทั้งสิ้น 72 รายการ โดยปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) เพื่อนำเสนอคณะทำงานฯ และคณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัดต่อไป

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การส่งเสริมการค้า การบริการ การลงทุนและพัฒนา
อุตสาหกรรมให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

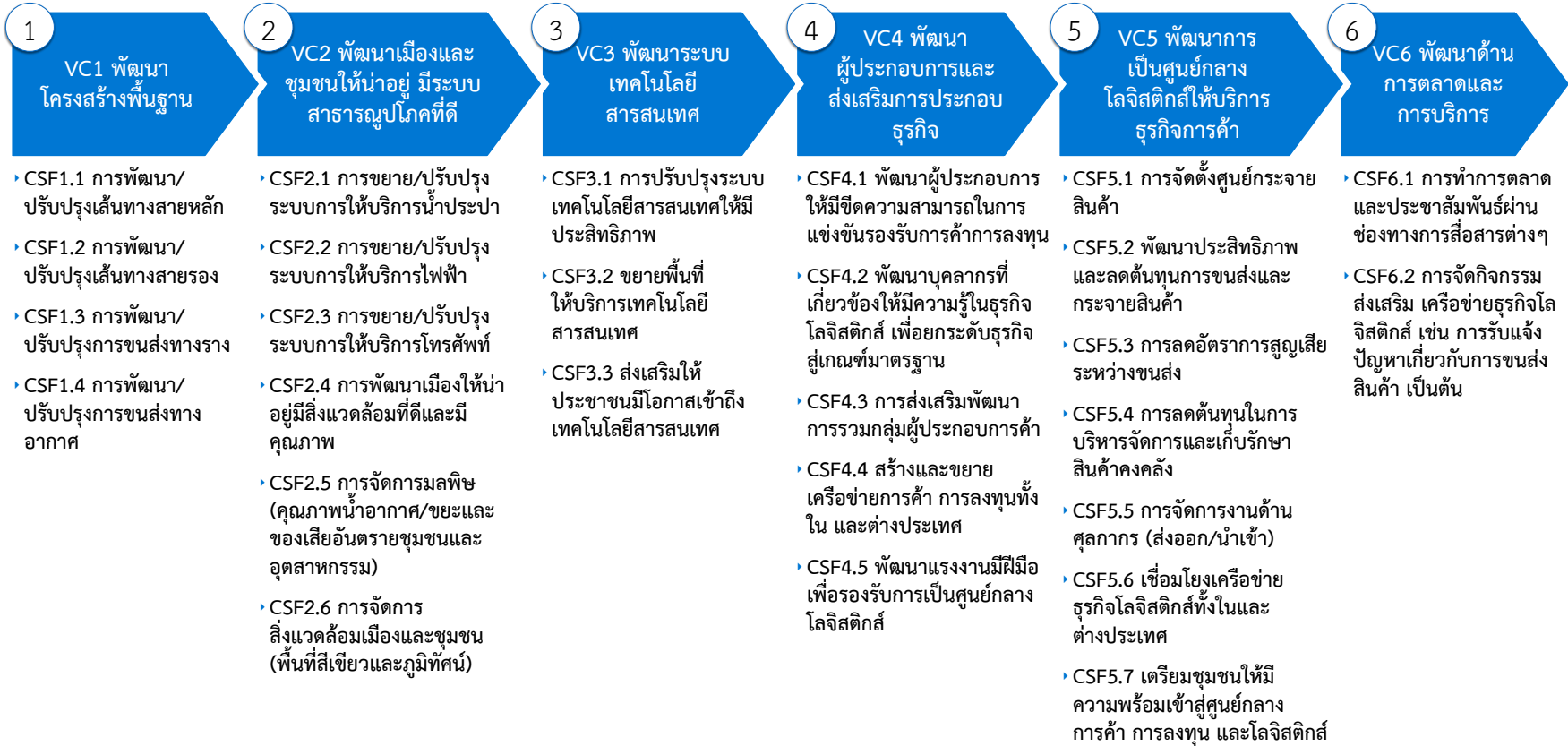
3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ
(Product Champion : PC) “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน”

ตารางที่ 21 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการค้า เศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
การส่งเสริมการค้า การบริการ การลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมให้ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	เศรษฐกิจ -> การค้า การลงทุน	ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

กลุ่มจังหวัดภาค อีสานตอนกลาง

ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน

3.2.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน”

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน”

หัวข้อมูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน						
CSF 1.1 การพัฒนา/ปรับปรุงเส้นทาง สายหลัก	KPI 1.1.1 เส้นทางสายหลักได้รับการพัฒนา/ ปรับปรุง	Data 1.1.1.1 จำนวนเส้นทางสายหลักได้รับการพัฒนา/ ปรับปรุง (กิโลเมตร)	มี	รายงาน	รายปี	สำนักทางหลวงที่ 5
CSF 1.2 การพัฒนา/ปรับปรุงเส้นทาง สายรอง	KPI 1.2.1 เส้นทางสายรองได้รับการพัฒนา/ ปรับปรุง	Data 1.2.1.1 จำนวนเส้นทางสายรองได้รับการพัฒนา/ ปรับปรุง (กิโลเมตร)	มี	รายงาน	รายปี	สำนักทางหลวงที่ 5
CSF 1.3 การพัฒนา/ปรับปรุงการขนส่ง ทางราง	KPI 1.3.1 การขนส่งทางรางได้รับการพัฒนา/ ปรับปรุง	Data 1.3.1.1 ความยาวทางรถไฟได้รับการพัฒนา/ ปรับปรุง (กิโลเมตร)	มี	รายงาน	รายปี	การรถไฟ แห่งประเทศไทย
		Data 1.3.1.2 สัดส่วนงบประมาณการพัฒนา/ปรับปรุง การขนส่งทางราง ต่องบประมาณ ด้านโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมดของจังหวัด	มี	รายงาน	รายปี	การรถไฟ แห่งประเทศไทย
CSF 1.4 การพัฒนา/ปรับปรุงการขนส่ง ทางอากาศ	KPI 1.4.1 การขนส่งทางอากาศได้รับการพัฒนา/ ปรับปรุง	Data 1.4.1.1 สนามบินได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง	มี	รายงาน	รายปี	ท่าอากาศยาน ขอนแก่น

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 1.4 (ต่อ) การพัฒนา/ปรับปรุงการ ขนส่งทางอากาศ	KPI 1.4.1 (ต่อ) การขนส่งทางอากาศได้รับการ พัฒนา/ปรับปรุง (ต่อ)	Data 1.4.1.2 สัดส่วนงบประมาณการพัฒนา/ปรับปรุงการ ขนส่งทางอากาศต่องบประมาณ ด้านโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมดของจังหวัด	มี	รายงาน	รายปี	ท่าอากาศยาน ขอนแก่น
VC2 พัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่ มีระบบสาธารณูปโภคที่ดี						
CSF 2.1 การขยาย/ปรับปรุงระบบ การให้บริการน้ำประปา	KPI 2.1.1 การขยาย/ปรับปรุงระบบน้ำประปา	Data 2.1.1.1 จำนวนสถานีน้ำประปาชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	การประปา ส่วนภูมิภาคขอนแก่น
		Data 2.1.1.2 สัดส่วนพื้นที่ที่ได้รับการปรับปรุงระบบน้ำประปา ต่อพื้นที่ทั้งหมด	มี	รายงาน	รายปี	การประปา ส่วนภูมิภาคขอนแก่น
CSF2.2 การขยาย/ปรับปรุงระบบ การให้บริการไฟฟ้า	KPI 2.2.1 การขยาย/ปรับปรุงระบบไฟฟ้า	Data 2.2.1.1 พื้นที่การให้บริการไฟฟ้า (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค)	มี	ทะเบียน	รายปี	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
		Data 2.2.1.2 สัดส่วนพื้นที่ที่ได้รับการบริการไฟฟ้าต่อพื้นที่ทั้งหมด	มี	รายงาน	รายปี	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
CSF 2.3 การขยาย/ปรับปรุงระบบ การให้บริการโทรศัพท์	KPI 2.3.1 การขยาย/ปรับปรุงระบบโทรศัพท์	Data 2.3.1.1 พื้นที่การให้บริการโทรศัพท์	มี	รายงาน	รายปี	บริษัท ทีโอที จำกัด
		Data 2.3.1.2 สัดส่วนพื้นที่ให้บริการโทรศัพท์ต่อพื้นที่ทั้งหมด	มี	รายงาน	รายปี	บริษัท ทีโอที จำกัด
CSF 2.4 การพัฒนาเมืองให้น่าอยู่ มี สิ่งแวดล้อมที่ดีและมีคุณภาพ	KPI 2.4.1 ร้อยละของจำนวนโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกได้รับการ	Data 2.4.1.1 ระยะทางเชื่อมต่อระหว่างชุมชน/อำเภอ/จังหวัด (กม.) จำแนกตามจุดต้นทาง-ปลายทาง	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานหลวงชนบท ขอนแก่น

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
	ซ่อมแซม สร้างเสริม และพัฒนาให้ดีขึ้น	Data 2.4.1.2 จำนวนโครงสร้างพื้นฐานทางถนน (ถนน ทางเท้า สะพาน) จำแนกเป็นสร้างใหม่ และซ่อมปรับปรุง เส้นทางเดิม และตามหน่วยงานที่รับผิดชอบ	มี	รายงาน	รายปี	สำนักทางหลวงที่ 5
		Data 2.4.1.3 จำนวนโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ (ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ) จำแนกเป็นสร้างใหม่ และซ่อมปรับปรุง	มี	รายงาน	รายปี	สำนักทางหลวงที่ 5
		Data 2.4.1.4 จำนวนสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ (อาทิ ห้องน้ำสาธารณะ ป้ายบอกทาง) จำแนกเป็น สร้างใหม่ และซ่อมปรับปรุง	มี	รายงาน	รายปี	แขวงการทาง ขอนแก่น
CSF2.5 การจัดการมลพิษ (คุณภาพน้ำ อากาศ/ขยะและ ของเสีย อันตรายชุมชนและ อุตสาหกรรม)	KPI 2.5.1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟูเพิ่มขึ้น	Data 2.5.1.1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู	ไม่มี	-	-	โครงการชลประทาน ขอนแก่น
CSF 2.5 (ต่อ) การจัดการมลพิษ (คุณภาพ น้ำอากาศ/ขยะและ ของเสีย	KPI 2.5.2 แหล่งน้ำมีปริมาณน้ำเสียลดลง โดย ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ	Data 2.5.2.1 ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen, DO)	มี	รายงาน	รายปี	สง.สิ่งแวดล้อมภาค ที่ 10 ขอนแก่น

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
อันตรายชุมชนและ อุตสาหกรรม)	(dissolved oxygen, DO) จะต้องสูง (5-8 มล./ลิตร)	Data 2.5.2.2 จำนวนแหล่งน้ำที่มีค่า โดยปริมาณออกซิเจนที่ ละลายน้ำ (dissolved oxygen, DO) จะต้องสูง (5-8 มล./ลิตร)	มี	รายงาน	รายปี	สนง.สิ่งแวดล้อมภาค ที่ 10 ขอนแก่น
	KPI 2.5.3 ข้อร้องเรียน/คดีเรื่องมลพิษทางน้ำ อากาศ ขยะและของเสีย ที่เกิดจาก ครัวเรือนและโรงงานอุตสาหกรรมลดลง	Data 2.5.3.1 จำนวนข้อร้องเรียน/คดีเรื่องมลพิษทางน้ำ อากาศ ขยะ และของเสีย ที่เกิดจาก ครัวเรือน และโรงงานอุตสาหกรรม	ไม่มี	-	-	สนง.สิ่งแวดล้อมภาค ที่ 10 ขอนแก่น
CSF 2.6 การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและ ชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิ ทัศน์)	KPI 2.6.1 เพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง/ชุมชน	Data 2.6.1.1 จำนวนพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง/ชุมชน (ตาราง กิโลเมตร)	มี	ทะเบียน	รายปี	เทศบาลนครขอนแก่น
		Data 2.6.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง/ ชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	เทศบาลนครขอนแก่น
	KPI 2.6.2 กิจกรรมเพื่อสร้างการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว	Data 2.6.2.1 จำนวนกิจกรรมเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว	มี	รายงาน	รายปี	เทศบาลนครขอนแก่น
CSF 2.6 (ต่อ) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และชุมชน (พื้นที่สีเขียวและ ภูมิทัศน์)	KPI 2.6.2 (ต่อ) กิจกรรมเพื่อสร้างการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว	Data 2.6.2.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้าง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สี เขียว	มี	รายงาน	รายปี	เทศบาลนครขอนแก่น
VC3 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ						

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 3.1 การปรับปรุงระบบเทคโนโลยี สารสนเทศให้มีประสิทธิภาพ	KPI 3.1.1 ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้รับ การปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	Data 3.1.1.1 จำนวนโครงการพัฒนาประสิทธิภาพระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ จำแนกตามหน่วยงานรัฐ/ เอกชน	มี	รายงาน	รายปี	บริษัท ทีไอที จำกัด
		Data 3.1.1.2 สัดส่วนงบประมาณในการพัฒนาประสิทธิภาพ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศต่อ งบประมาณ ทั้งหมด จำแนกตามหน่วยงานรัฐ/เอกชน	มี	รายงาน	รายปี	บริษัท ทีไอที จำกัด
CSF 3.2 ขยายพื้นที่ให้บริการเทคโนโลยี สารสนเทศ	KPI 3.2.1 พื้นที่ให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศ มากขึ้น	Data 3.2.1.1 จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาการให้ บริการด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ (อินเทอร์เน็ต)	มี	รายงาน	รายปี	บริษัท ทีไอที จำกัด
		Data 3.2.1.2 สัดส่วนจำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนา การให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (อินเทอร์เน็ต) ต่อพื้นที่จังหวัดทั้งหมด	มี	รายงาน	รายปี	บริษัท ทีไอที จำกัด
CSF 3.2 (ต่อ) ขยายพื้นที่ให้บริการ เทคโนโลยีสารสนเทศ	KPI 3.2.1 (ต่อ) พื้นที่ให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศ มากขึ้น	Data 3.2.1.3 ปริมาณการเชื่อมต่อสัญญาณอินเทอร์เน็ต จำแนกตามเขตการปกครอง	มี	รายงาน	รายปี	บริษัท ทีไอที จำกัด/ การสื่อสาร โทรคมนาคมแห่ง ประเทศไทย (CAT)
CSF 3.3 ส่งเสริมให้ประชาชน มีโอกาส เข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ	KPI 3.3.1 ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงเทคโนโลยี สารสนเทศมากขึ้น	Data 3.3.1.1 จำนวนครัวเรือนที่มีคอมพิวเตอร์เชื่อมต่อกับผู้ ให้บริการอินเทอร์เน็ต จำแนกตามเขตการ	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.สถิติแห่งชาติ

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
		ปกครอง				
		Data 3.3.1.2 สัดส่วนครัวเรือนที่มีคอมพิวเตอร์เชื่อมต่อกับผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต เทียบกับจำนวนครัวเรือนทั้งหมด จำแนกตามเขตการปกครอง	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.สถิติแห่งชาติ
		Data 3.3.1.3 จำนวนหน่วยงานที่นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงาน จำแนกเป็นหน่วยงานรัฐและเอกชน	ไม่มี	-	-	สนง.สถิติแห่งชาติ
		Data 3.3.1.4 สัดส่วนประชากรต่อคอมพิวเตอร์หนึ่งเครื่อง	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.สถิติแห่งชาติ

VC4 พัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ						
CSF 4.1 พัฒนาผู้ประกอบการให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันรองรับการค้าการลงทุน	KPI 4.1.1 กิจกรรมเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าการลงทุนให้ผู้ประกอบการ จำแนกตามหน่วยงาน	Data 4.1.1.1 จำนวนกิจกรรมเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าการลงทุนให้ผู้ประกอบการ จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด	ไม่มี	-	-	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
	ผู้จัด (เอกชน/รัฐ)	(เอกชน/รัฐ)				
		Data 4.1.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มขึ้น ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าการลงทุนให้ ผู้ประกอบการ จำแนกตามหน่วยงาน ผู้จัด (เอกชน/รัฐ)	ไม่มี	-	-	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด
CSF 4.2 การพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ให้มีความรู้ในธุรกิจโลจิสติกส์ เพื่อยกระดับธุรกิจสู่เกณฑ์ มาตรฐาน	KPI 4.2.1 จำนวนนักศึกษาที่จบจากภาควิชา ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ โลจิสติกส์	Data 4.2.1.1 จำนวนนักศึกษาที่จบจากภาควิชา ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจโลจิสติกส์ต่อปีการศึกษา	ไม่มี	-	-	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
	KPI 4.2.2 จำนวนกิจกรรมสร้างความรู้ในธุรกิจ โลจิสติกส์ จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ)	Data 4.2.2.1 จำนวนกิจกรรมสร้างความรู้ในธุรกิจ โลจิสติกส์ จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/ รัฐ)	ไม่มี	-	-	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด
CSF 4.2 (ต่อ) การพัฒนาบุคลากรที่ เกี่ยวข้องให้มีความรู้ใน ธุรกิจโลจิสติกส์เพื่อยกระดับ	KPI 4.2.2 (ต่อ) จำนวนกิจกรรมสร้างความรู้ในธุรกิจ โลจิสติกส์ จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ)	Data 4.2.2.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมสร้างความรู้ ในธุรกิจโลจิสติกส์ จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ)	ไม่มี	-	-	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน” (ต่อ)

หัวข้อมูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
ธุรกิจสู่เกณฑ์มาตรฐาน						
CSF4.3 การส่งเสริมพัฒนาการรวมกลุ่ม ผู้ประกอบการค้า	KPI 4.3.1 ผู้ประกอบการค้ามีการรวมกลุ่มมากขึ้น	Data 4.3.1.1 จำนวนการรวมกลุ่มผู้ประกอบการ/ สมาคม การค้าที่ก่อตั้งขึ้น แยกตามประเภทธุรกิจการค้า	ไม่มี	-	-	สนง.พาณิชย์จังหวัด
		Data 4.3.1.2 จำนวนสมาชิกของกลุ่มผู้ประกอบการ/สมาคม การค้าที่ก่อตั้งขึ้น แยกตามประเภทธุรกิจการค้า	ไม่มี	-	-	สนง.พาณิชย์จังหวัด
CSF 4.4 การสร้างและขยายเครือข่าย การค้าการลงทุนทั้งในและ ต่างประเทศ	KPI 4.4.1 เครือข่ายการค้า การลงทุนทั้งในและ ต่างประเทศขยายตัวมากขึ้น	Data 4.4.1.1 จำนวนเครือข่ายการค้า การลงทุนในประเทศ	ไม่มี	-	-	สนง.พาณิชย์จังหวัด
		Data 4.4.1.2 จำนวนเครือข่ายการค้า การลงทุนต่างประเทศ	ไม่มี	-	-	สนง.พาณิชย์จังหวัด
CSF 4.5 การพัฒนาแรงงานมีฝีมือเพื่อ รองรับการเป็นศูนย์กลาง โลจิสติกส์	KPI 4.5.1 จำนวนแรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือ แรงงาน	Data 4.5.1.1 จำนวนแรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงาน จำแนกตามกิจกรรมการฝึกหลัก กลุ่มสาขา อาชีพ กลุ่มอุตสาหกรรม ระดับการศึกษา ช่วง อายุ และเพศ	มี	ทะเบียน	รายปี	สถาบันพัฒนาฝีมือ แรงงานภาค 6 ขอนแก่น
VC5 พัฒนาการเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ให้บริการธุรกิจการค้า						
CSF 5.1 การจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า	KPI 5.1.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้าใน จ.ขอนแก่น	Data 5.1.1.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้าในพื้นที่ จ.ขอนแก่น	ไม่มี	-	-	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 5.2 การพัฒนาประสิทธิภาพ และ ลดต้นทุนการขนส่งและกระจาย สินค้า	KPI 5.2.1 ต้นทุนการขนส่งและกระจายสินค้า ลดลง	Data 5.2.1.1 ต้นทุนการขนส่งสินค้าต่อเที่ยว แยกตามประเภท สินค้าเกษตร/อุตสาหกรรม	ไม่มี	-	-	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด
		Data 5.2.1.2 ร้อยละที่ลดลงของต้นทุนการขนส่งสินค้าต่อเที่ยว แยกตามประเภทสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรม	ไม่มี	-	-	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด
CSF 5.3 การลดอัตราการสูญเสียระหว่าง ขนส่ง	KPI 5.3.1 อัตราการสูญเสียระหว่างขนส่งลดลง	Data 5.3.1.1 อัตราการสูญเสียระหว่างขนส่งแยกตามประเภท สินค้าเกษตร/อุตสาหกรรม	ไม่มี	-	-	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด
CSF 5.3 (ต่อ) การลดอัตราการสูญเสีย ระหว่างขนส่ง	KPI 5.3.1 (ต่อ) อัตราการสูญเสียระหว่างขนส่งลดลง	Data 5.3.1.2 ร้อยละที่ลดลงของอัตราการสูญเสียระหว่างขนส่ง แยกตามสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรม	ไม่มี	-	-	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด
CSF 5.4 การลดต้นทุนในการบริหาร จัดการและเก็บรักษาสินค้าคง คลัง	KPI 5.4.1 ต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บ รักษาสินค้าคงคลังลดลง	Data 5.4.1.1 ต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้า คงคลัง แยกตามสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรม	ไม่มี	-	-	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด
		Data 5.4.1.2 ร้อยละที่ลดลงของต้นทุนในการบริหารจัดการ และเก็บรักษาสินค้าคงคลัง แยกตามสินค้า	ไม่มี	-	-	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน” (ต่อ)

หัวข้อมูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
		เกษตร/อุตสาหกรรม				
CSF 5.5 การจัดการงานด้านศุลกากร (ส่งออก/นำเข้า)	KPI 5.5.1 หน่วยงาน/สถานบริการได้รับการ พัฒนา/ปรับปรุงระบบงานด้านศุลกากร (ส่งออก/นำเข้า) ให้เป็นมาตรฐาน เดียวกันมากขึ้น	Data 5.5.1.1 จำนวนหน่วยงาน/สถานบริการได้รับ การพัฒนา/ปรับปรุงระบบงาน ด้านศุลกากร (ส่งออก/นำเข้า)	ไม่มี	-	-	สนง.พาณิชย์จังหวัด
CSF 5.6 การเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจ โลจิสติกส์ทั้งในและต่างประเทศ	KPI 5.6.1 เครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์ทั้งในและ ต่างประเทศเชื่อมโยง มากขึ้น	Data 5.6.1.1 จำนวนเครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์ในประเทศ	ไม่มี	-	-	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด
		Data 5.6.1.2 จำนวนเครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์ต่างประเทศ	ไม่มี	-	-	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด
CSF 5.7 การเตรียมชุมชนให้มีความ พร้อมเข้าสู่ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์	KPI 5.7.1 จำนวนชุมชนที่ได้รับการพัฒนา/ ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับ การเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน และ โลจิสติกส์	Data 5.7.1.1 จำนวนชุมชนที่ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลาง การค้า การลงทุน และ โลจิสติกส์	ไม่มี	-	-	องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น
VC6 พัฒนาด้านการตลาดและการบริการ						
CSF 6.1 การทำตลาดและ ประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทาง	KPI 6.1.1 จำนวนครั้งการโฆษณาประชาสัมพันธ์ การเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน	Data 6.1.1.1 จำนวนครั้งของการโฆษณาประชาสัมพันธ์การ เป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุนของขอนแก่น	ไม่มี	-	-	สนง.พาณิชย์จังหวัด

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
การสื่อสารต่างๆ	ของขอนแก่น	จำแนกตามสื่อประชาสัมพันธ์				
	KPI 6.1.2 ปริมาณและมูลค่าการค้า การลงทุนใน ขอนแก่นเพิ่มมากขึ้น	Data 6.1.2.1 ปริมาณการค้าและการลงทุนในจังหวัด	ไม่มี	-	-	สนง.พาณิชย์จังหวัด
		Data 6.1.2.2 มูลค่าการค้าและการลงทุนในจังหวัด	ไม่มี	-	-	สนง.พาณิชย์จังหวัด
CSF 6.2 การจัดกิจกรรมส่งเสริม เครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์ เช่น การรับแจ้งปัญหาเกี่ยวกับ การขนส่งสินค้า เป็นต้น	KPI 6.2.1 กิจกรรมส่งเสริมเครือข่ายธุรกิจ โลจิสติกส์	Data 6.2.1.1 จำนวนกิจกรรมส่งเสริมเครือข่ายธุรกิจ โลจิสติกส์	ไม่มี	-	-	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด
CSF 6.2 (ต่อ) การจัดกิจกรรมส่งเสริม เครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์ เช่น การรับแจ้งปัญหาเกี่ยวกับ การขนส่งสินค้า เป็นต้น	KPI 6.2.1 (ต่อ) กิจกรรมส่งเสริมเครือข่ายธุรกิจ โลจิสติกส์	Data 6.2.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมเครือข่าย ธุรกิจโลจิสติกส์	ไม่มี	-	-	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด
		Data 6.2.2.1 จำนวนข้อร้องเรียนปัญหาเกี่ยวกับบริการขนส่ง สินค้า	ไม่มี	-	-	สนง.ขนส่งจังหวัด ขอนแก่น
	Data 6.2.2.2 สัดส่วนข้อร้องเรียนปัญหาเกี่ยวกับบริการขนส่ง	ไม่มี	-	-	สนง.ขนส่งจังหวัด ขอนแก่น	

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
		สินค้าที่ได้รับการแก้ไข เทียบกับ ข้อร้องเรียนที่ เกี่ยวข้องทั้งหมด				

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมการผลิต การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวให้เข้มแข็ง มีรายการสถิติทางการที่สำคัญจำเป็น มีรายการสถิติทางการที่สำคัญจำเป็นรวมทั้งสิ้น 61 รายการ โดยปัจจุบันมีรายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติจำนวน 31 รายการ และที่เหลือจำนวน 30 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ซึ่งประกอบด้วยรายการสถิติดังต่อไปนี้

ตารางที่ 23 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC1	VC2	VC3	VC4	VC5	VC6
		4 CSFs 4 KPIs	6 CSFs 9 KPIs	3 CSFs 3 KPIs	5 CSFs 6 KPIs	7 CSFs 7 KPIs	2 CSFs 4 KPIs
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	31 (50.82%)	6	16	8	1	-	-
2. รายการสถิติที่ต้องมีการพัฒนาการจัดเก็บ	- (0%)	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	30 (49.18%)	-	2	1	9	11	7
รวม	61 (100%)	6	18	9	10	11	7

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 24 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.5.1.1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู	โครงการชลประทาน ขอนแก่น	<ul style="list-style-type: none"> - ระบุหน่วยงานรับผิดชอบข้อมูล - ประสานงานกับเจ้าของข้อมูล - จัดทำคณะทำงานร่วมเพื่อจัดทำข้อมูล - วางแผนการจัดทำ และจัดเก็บข้อมูล - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - อบรมเจ้าหน้าที่ - ทดลองการจัดเก็บข้อมูล - จัดเก็บข้อมูลจริง - จัดทำรายงานและ เผยแพร่ข้อมูล
Data 2.5.3.1 จำนวนข้อร้องเรียน/คดีเรื่องมลพิษทางน้ำ อากาศ ขยะ และของเสียที่เกิดจากครัวเรือนและโรงงานอุตสาหกรรม	สนง.สิ่งแวดล้อมภาคที่ 10 ขอนแก่น	
Data 3.3.1.3 จำนวนหน่วยงานที่นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงาน จำแนกเป็นหน่วยงานรัฐและเอกชน	สนง.สถิติแห่งชาติ	

ตารางที่ 24 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 4.1.1.1 จำนวนกิจกรรมเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าการลงทุนให้ผู้ประกอบการ จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ)	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 4.1.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าการลงทุนให้ผู้ประกอบการ จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ)	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 4.2.1.1 จำนวนนักศึกษาที่จบจากภาควิชาที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจโลจิสติกส์ต่อปีการศึกษา	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	
Data 4.2.2.1 จำนวนกิจกรรมสร้างความรู้ในธุรกิจโลจิสติกส์จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ)	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 4.2.2.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมสร้างความรู้ในธุรกิจโลจิสติกส์ จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ)	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 4.3.1.1 จำนวนการรวมกลุ่มผู้ประกอบการ/สมาคมการค้าที่ก่อตั้งขึ้น แยกตามประเภทธุรกิจการค้า	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 4.3.1.2 จำนวนสมาชิกของกลุ่มผู้ประกอบการ/สมาคมการค้าที่ก่อตั้งขึ้น แยกตามประเภทธุรกิจการค้า	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 4.4.1.1 จำนวนเครือข่ายการค้า การลงทุนในประเทศ	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 4.4.1.2 จำนวนเครือข่ายการค้า การลงทุนต่างประเทศ	สนง.พาณิชย์จังหวัด	

ตารางที่ 24 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 5.1.1.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้าในพื้นที่ จ.ขอนแก่น	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 5.2.1.1 ต้นทุนการขนส่งสินค้าต่อเที่ยว แยกตามประเภท สินค้าเกษตร/ อุตสาหกรรม	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 5.2.1.2 ร้อยละที่ลดลงของต้นทุนการขนส่ง สินค้าต่อเที่ยว แยกตามประเภท สินค้าเกษตร/อุตสาหกรรม	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 5.3.1.1 อัตราการสูญเสียระหว่างขนส่ง แยกตามประเภทสินค้าเกษตร/ อุตสาหกรรม	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 5.3.1.2 ร้อยละที่ลดลงของอัตราการสูญเสีย ระหว่างขนส่งแยกตามสินค้าเกษตร/ อุตสาหกรรม	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 5.4.1.1 ต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บ รักษาสินค้าคงคลัง แยกตามสินค้า เกษตร/อุตสาหกรรม	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 5.4.1.2 ร้อยละที่ลดลงของต้นทุนในการ บริหารจัดการและ เก็บรักษาสินค้า คงคลัง แยกตามสินค้าเกษตร/ อุตสาหกรรม	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 5.5.1.1 จำนวนหน่วยงาน/สถานบริการได้รับ การพัฒนา/ปรับปรุงระบบงาน ด้านศุลกากร (ส่งออก/นำเข้า)	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 5.6.1.1 จำนวนเครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์ ในประเทศ	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	

ตารางที่ 24 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 5.6.1.2 จำนวนเครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์ ต่างประเทศ	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 5.7.1.1 จำนวนชุมชนที่ได้รับการพัฒนา/ ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับ การเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
Data 6.1.1.1 จำนวนครั้งของการโฆษณา ประชาสัมพันธ์การเป็นศูนย์กลาง การค้า การลงทุนของขอนแก่น จำแนกตามสื่อประชาสัมพันธ์	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 6.1.2.1 ปริมาณการค้าและการลงทุน ใน จ.ขอนแก่น	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 6.1.2.2 มูลค่าการค้าและการลงทุน ใน จ.ขอนแก่น	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 6.2.1.1 จำนวนกิจกรรมส่งเสริมเครือข่าย ธุรกิจโลจิสติกส์	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 6.2.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม เครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 6.2.2.1 จำนวนข้อร้องเรียนปัญหาเกี่ยวกับ บริการขนส่งสินค้า	สนง.ขนส่งจังหวัดขอนแก่น	
Data 6.2.2.2 สัดส่วนข้อร้องเรียนปัญหาเกี่ยวกับ บริการขนส่งสินค้า ที่ได้รับการแก้ไข เทียบกับข้อร้องเรียนที่เกี่ยวข้อง ทั้งหมด	สนง.ขนส่งจังหวัดขอนแก่น	

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด

3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม”

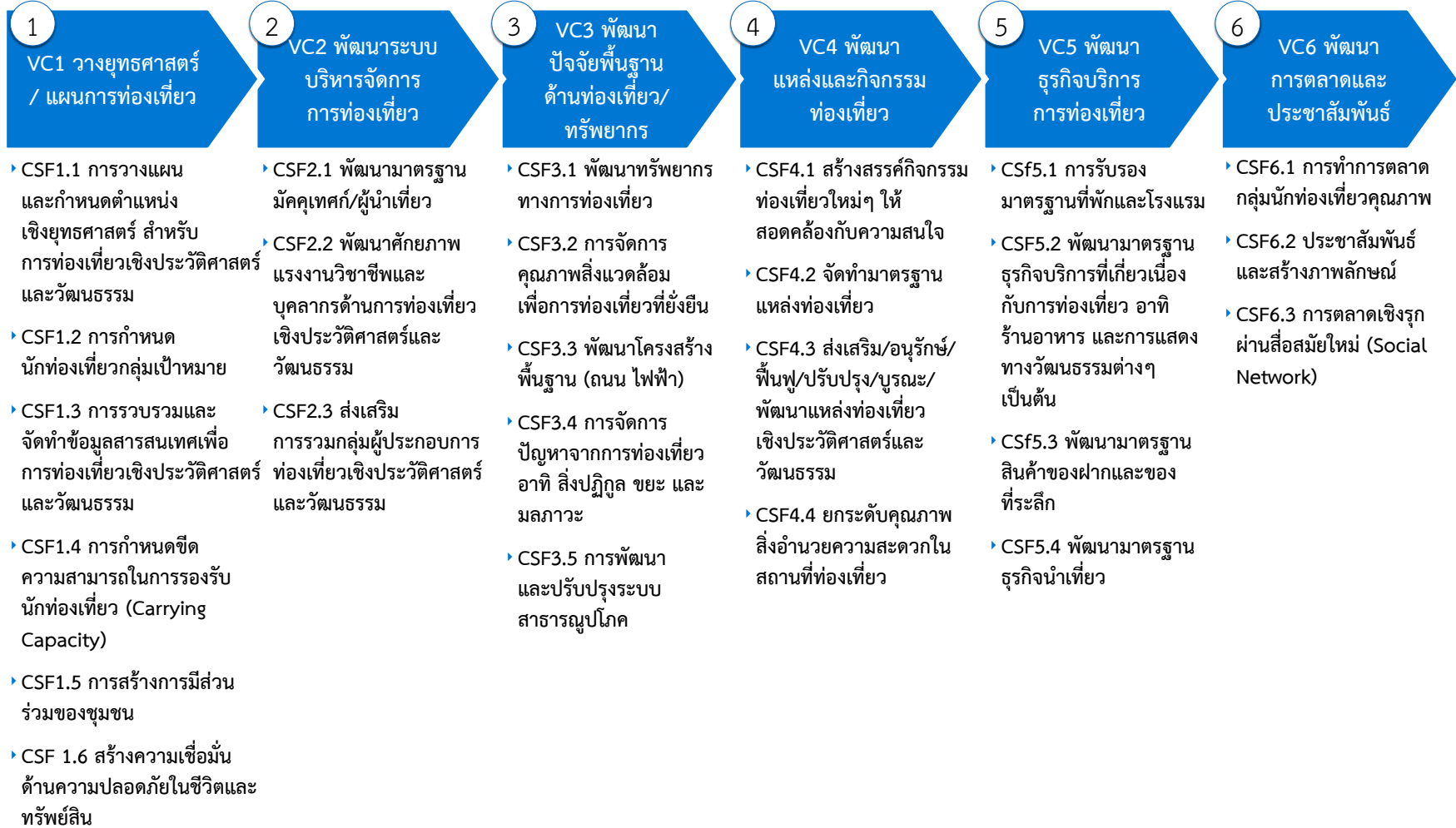
ตารางที่ 25 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด	เศรษฐกิจ -> การท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

กลุ่มจังหวัดภาค อีสานตอนกลาง

(ร่าง) การท่องเที่ยว

เชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

3.3.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม”

ตารางที่ 26 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC1 วางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว						
CSF 1.1 การวางแผนและกำหนด ตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ สำหรับ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม	KPI 1.1.1 มีการวางแผนและกำหนดตำแหน่งเชิง ยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning) ด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอีสาน ตอนกลาง	Data 1.1.1.1 ระดับความครอบคลุมของกลยุทธ์ และ โครงการต่อการกำหนดตำแหน่งเชิง ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวของกลุ่ม จังหวัดอีสานตอนกลาง	-	-	-	-
		Data 1.1.1.2 สัดส่วนของงบประมาณที่ได้รับจัดสรร ด้านการท่องเที่ยวต่องบประมาณทั้งหมด	-	-	-	-
CSF 1.2 การกำหนด นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย	KPI 1.2.1 จำนวนรายงานการวิเคราะห์นักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมายและประมาณการจำนวน นักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมาย	Data 1.2.1.1 จำนวนรายงานการวิเคราะห์นักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมายและประมาณการจำนวน นักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมาย	-	-	-	-
CSF 1.3 การรวบรวมและ จัดทำข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการท่องเที่ยวเชิง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	KPI 1.3.1 จำนวนข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการท่องเที่ยว เชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	Data 1.3.1.1 จำนวนข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว เชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	-	-	-	-

ตารางที่ 26 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 1.4 การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 1.4.1 จำนวนรายงานความพร้อมของที่พัก แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและนักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมาย พร้อมทั้งการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น	Data 1.4.1.1 จำนวนรายงานความพร้อมของที่พัก แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและนักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมาย พร้อมทั้งการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น	-	-	-	-
CSF 1.5 การสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน	KPI 1.5.1 อัตราการเพิ่มของชุมชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานและร่วมนำเสนอประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมประเพณีของกลุ่มจังหวัดอีสานตอนกลาง	Data 1.5.1.1 จำนวนชุมชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานและร่วมนำเสนอประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมประเพณีของกลุ่มจังหวัดอีสานตอนกลาง	-	-	-	-
		Data 1.5.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของชุมชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานและร่วมนำเสนอประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมประเพณีของกลุ่มจังหวัดอีสานตอนกลาง	-	-	-	-
		Data 1.5.1.3 จำนวนกิจกรรมของชุมชนเกี่ยวกับการสืบสานประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมประเพณีของกลุ่มจังหวัดอีสานตอนกลาง	-	-	-	-

ตารางที่ 26 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 1.6 สร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	KPI 1.6.1 ร้อยละที่ลดลงของคดีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว/นักท่องเที่ยว	Data 1.6.1.1 จำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว/ นักท่องเที่ยว จำแนกตามรูปแบบคดี และ แหล่งท่องเที่ยว	-	-	-	-
		Data 1.6.1.2 ร้อยละที่ลดลงของคดีที่เกี่ยวข้องกับการ ท่องเที่ยว/นักท่องเที่ยว จำแนกตามรูปแบบคดี และแหล่งท่องเที่ยว	-	-	-	-
VC2 พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว						
CSF 2.1 พัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์/ ผู้นำเที่ยว	KPI 2.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์ ท่องถิ่น/ผู้นำเที่ยว ที่มีความรอบรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของกลุ่มจังหวัดอีสานตอนกลางและสามารถถ่ายทอดเป็นภาษาต่างประเทศได้หลายภาษา	Data 2.1.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์ท่องเที่ยว/ผู้นำเที่ยวที่มีการขึ้นทะเบียนมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว	-	-	-	-
		Data 2.1.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท่องเที่ยว/ผู้นำเที่ยวที่ได้รับการอบรม/พัฒนาให้มีความรอบรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของกลุ่มจังหวัดอีสานตอนกลางและสามารถถ่ายทอดเป็นภาษาต่างประเทศได้หลายภาษา	-	-	-	-

ตารางที่ 26 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 2.2 พัฒนาศักยภาพแรงงานวิชาชีพ และบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	KPI 2.2.1 จำนวนแรงงานและบุคลากรที่มีศักยภาพ การในกิจกรรมที่เป็นห่วงโซ่ของการ ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และ วัฒนธรรม	Data 2.2.1.1 จำนวนแรงงานในพื้นที่ ที่ผ่านการอบรม ด้านการท่องเที่ยวที่จัดขึ้นโดยภาครัฐและ เอกชนที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามเพศ อายุ และสาขาอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการ ท่องเที่ยว	-	-	-	-
		Data 2.2.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแรงงานในพื้นที่ที่ ผ่านการอบรมด้านการท่องเที่ยวที่จัดขึ้น โดยภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง จำแนก ตามเพศ อายุ และสาขาอาชีพที่เกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยว	-	-	-	-
CSF 2.3 ส่งเสริมการรวมกลุ่มผู้ประกอบการ ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และ วัฒนธรรม	KPI 2.3.1 จำนวนการรวมกลุ่มผู้ประกอบการ ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และ วัฒนธรรม	Data 2.3.1.1 จำนวนการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการ ด้านท่องเที่ยว การรวมกลุ่มผู้ประกอบการ ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และ วัฒนธรรม	-	-	-	-
		Data 2.3.1.2 ความหลากหลายของประเภทผู้ประกอบการ ด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องที่มีการ รวมกลุ่มกัน	-	-	-	-

ตารางที่ 26 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC3 พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร						
CSF 3.1 พัฒนาทรัพยากรทาง การท่องเที่ยว	KPI 3.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโครงการพัฒนา ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว	Data 3.1.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ที่ได้รับการพัฒนา ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว	-	-	-	-
		Data 3.1.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแหล่งท่องเที่ยว ที่ได้รับการพัฒนาทรัพยากรทาง การท่องเที่ยว	-	-	-	-
CSF 3.2 การจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยว ที่ยั่งยืน	KPI 3.2.1 อัตราการลดลงของปัญหามลภาวะในพื้นที่ จังหวัด	Data 3.2.1.1 อัตราการลดลงของข้อร้องเรียน ด้านปัญหามลภาวะในพื้นที่จังหวัด	-	-	-	-
	KPI 3.2.2 ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM10) มี ค่าเกินมาตรฐาน	3.2.2.1 จำนวนปริมาณฝุ่นละอองขนาด เล็ก (PM10) มีค่าเกินมาตรฐาน จำแนก เป็นรายวัน และเขตการปกครอง	-	-	-	-
CSF 3.3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (ถนน ไฟฟ้า)	KPI 3.3.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะเส้นทางถนน ภายในและระหว่างจังหวัด รวมทั้งป้าย บอกทาง	Data 3.3.1.1 จำนวนโครงการพัฒนาและปรับปรุง ระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้าง พื้นฐาน ทั้งที่ซ่อมแซม ปรับปรุง และ สร้างใหม่	-	-	-	-

ตารางที่ 26 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 3.3 (ต่อ) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (ถนน ไฟฟ้า)	KPI 3.3.1 (ต่อ) ระดับความสำเร็จของการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะเส้นทาง ถนนภายในและระหว่างจังหวัด รวมทั้ง ป้ายบอกทาง	Data 3.3.1.2 สัดส่วนงบประมาณที่ใช้ในการพัฒนาและ ปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคและ โครงสร้างพื้นฐาน ต้องงบประมาณทั้งหมด ของจังหวัด	-	-	-	-
CSF 3.4 การจัดการปัญหาจาก การท่องเที่ยว อาทิ สิ่งปฏิญ ขยะ และมลภาวะ	KPI 3.4.1 อัตราการกำจัดขยะ	Data 3.4.1.1 ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นทั้งหมดต่อเดือน	-	-	-	-
		Data 3.4.1.2 ปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดโดยเฉลี่ย ต่อเดือน	-	-	-	-
		Data 3.4.1.3 ร้อยละของปริมาณขยะ ที่ได้รับการกำจัด อย่างถูกวิธี/สุลักษณะต่อปี	-	-	-	-
CSF 3.5 การพัฒนาและปรับปรุงระบบ สาธารณูปโภค	KPI 3.5.1 อัตราการเข้าถึงไฟฟ้า	Data 3.5.1.1 ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ต่อ ครัวเรือนทั้งหมด	-	-	-	-
	KPI 3.5.2 อัตราการเข้าถึงน้ำประปา	Data 3.5.2.1 ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา ต่อครัวเรือนทั้งหมด	-	-	-	-
	KPI 3.5.3 อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและการ เข้าถึงเครือข่ายโทรศัพท์	Data 3.5.3.1 อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของ ประชากร	-	-	-	-

ตารางที่ 26 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC4 พัฒนาแหล่งและกิจกรรมท่องเที่ยว						
CSF 4.1 สร้างสรรค์กิจกรรมท่องเที่ยว ใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับความสนใจ	KPI 4.1.1 จำนวนกิจกรรมท่องเที่ยวเชิง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่เพิ่มขึ้น	Data 4.1.1.1 จำนวนกิจกรรมท่องเที่ยวเชิง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่เพิ่มขึ้นใน ปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	-	-	-	-
		Data 4.1.1.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่เพิ่มขึ้น ในปีปัจจุบันและ ปีที่ผ่านมา	-	-	-	-
CSF 4.2 จัดทำมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว	KPI 4.2.1 มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว	Data 4.2.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่ดำเนินการ/ได้รับ การพัฒนาให้เป็นไปตามมาตรฐาน การท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทยในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	-	-	-	-
CSF 4.3 ส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/ บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	KPI 4.3.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการส่งเสริม/ อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และ วัฒนธรรม	Data 4.3.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการส่งเสริม/ อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และ วัฒนธรรม ในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	-	-	-	-

ตารางที่ 26 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 4.4 ยกระดับคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ท่องเที่ยว	KPI 4.4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแหล่งท่องเที่ยวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐาน	Data 4.4.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการยกระดับคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	-	-	-	-
		Data 4.4.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการยกระดับคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	-	-	-	-
		Data 4.4.1.3 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมทั้งหมด ที่เปิดให้บริการ นักท่องเที่ยว/ผู้เยี่ยมชม	-	-	-	-
VC5 พัฒนารูทกิจกรรมการท่องเที่ยว						
CSF 5.1 การรับรองมาตรฐานที่พักและโรงแรม	KPI 5.1.1 ร้อยละของธุรกิจที่พักและโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	Data 5.1.1.1 จำนวนธุรกิจที่พัก Guest House ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	-	-	-	-
		Data 5.1.1.2 จำนวนธุรกิจที่พัก Home stay ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	-	-	-	-

ตารางที่ 26 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 5.1 (ต่อ) การรับรองมาตรฐานที่พักและ โรงแรม	KPI 5.1.1 (ต่อ) ร้อยละของธุรกิจที่พักและโรงแรม ได้รับการรับรองมาตรฐาน	Data 5.1.1.3 จำนวนธุรกิจที่พักโรงแรมที่ได้รับ การรับรองมาตรฐาน	-	-	-	-
		Data 5.1.1.4 จำนวนธุรกิจที่พัก Guest House/ Home stay และโรงแรมทั้งหมดที่ได้รับ การสนับสนุนขอรับการตรวจรับรอง มาตรฐาน	-	-	-	-
CSF 5.2 พัฒนามาตรฐานธุรกิจบริการที่ เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว อาทิ ร้านอาหาร และการแสดงทาง วัฒนธรรมต่างๆ เป็นต้น	KPI 5.2.1 ร้อยละของธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้รับการ รับรองมาตรฐาน เช่น ร้านอาหาร การ แสดงทางวัฒนธรรม เป็นต้น	Data 5.2.1.1 จำนวนธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการ ท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น ร้านอาหาร ร้านค้า OTOP เป็นต้น	-	-	-	-
		Data 5.2.1.2 จำนวนธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวที่ได้รับการสนับสนุนให้ ขอรับการตรวจรับรองมาตรฐาน เช่น ร้านอาหาร ร้านค้า OTOP เป็นต้น	-	-	-	-
CSF 5.3 พัฒนามาตรฐานสินค้าของฝาก และของที่ระลึก	KPI 5.3.1 จำนวนสินค้าของฝากและของที่ระลึกที่ เป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดอีสาน ตอนกลาง ได้รับการรับรองมาตรฐาน คุณภาพต่างๆ อาทิ ออย. มอก. และ มผช. เป็นต้น	Data 5.3.1.1 จำนวนสินค้าของฝากและของที่ระลึกที่ เป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดอีสาน ตอนกลาง ได้รับการรับรองมาตรฐาน คุณภาพต่างๆ อาทิ ออย. มอก. และ มผช. เป็นต้น	-	-	-	-

ตารางที่ 26 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 5.3 (ต่อ) พัฒนามาตรฐานสินค้าของฝาก และของที่ระลึก	KPI 5.3.1 (ต่อ) จำนวนสินค้าของฝากและของที่ระลึกที่ เป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดอีสาน ตอนกลาง ได้รับการรับรองมาตรฐาน คุณภาพต่างๆ อาทิ อย. มอก. และ มผช. เป็นต้น	Data 5.3.1.2 รายได้จากการจำหน่ายสินค้าของฝาก และของที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของกลุ่ม จังหวัดอีสานตอนกลาง จำแนกตาม ประเภทสินค้า และแหล่งท่องเที่ยว	-	-	-	-
CSF 5.4 พัฒนามาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว	KPI 5.4.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับรอง มาตรฐาน	Data 5.4.1.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับรอง มาตรฐาน	-	-	-	-
VC6 พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์						
CSF 6.1 ทำการตลาดกลุ่มนักท่องเที่ยว คุณภาพ	KPI 6.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จาก การท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น	Data 6.1.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น จำแนกตาม ประเทศ และแหล่งท่องเที่ยว	-	-	-	-
		Data 6.1.1.2 รายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น จำแนก ตามประเทศ และประเภทการท่องเที่ยว	-	-	-	-
CSF6.2 ประชาสัมพันธ์สร้างภาพลักษณ์	KPI 6.2.1 จำนวนเรื่องราวเชิงประสบการณ์และ ประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์การท่องเที่ยว เชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	Data 6.2.1.1 จำนวนเรื่องราวเชิงประสบการณ์และ เอกลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม	-	-	-	-

ตารางที่ 26 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF6.2 (ต่อ) ประชาสัมพันธ์สร้างภาพลักษณ์	KPI 6.2.1 (ต่อ) จำนวนเรื่องราวเชิงประสบการณ์และ ประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์การท่องเที่ยว เชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	Data 6.2.1.2 จำนวนครั้งของการเผยแพร่และ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว เชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม จำแนกตามประเภทของสื่อที่ใช้	-	-	-	-
CSF 6.3 การตลาดเชิงรุก ผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	KPI 6.3.1 จำนวนธุรกิจด้านการท่องเที่ยวที่ทำ การตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	Data 6.3.1.1 จำนวนธุรกิจด้านการท่องเที่ยวที่ทำ การตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	-	-	-	-
		Data 6.3.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของธุรกิจด้านการท่องเที่ยว ที่ทำการตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	-	-	-	-

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด มีรายการสถิติทางการที่สำคัญจำเป็น รวมทั้งสิ้น 50 รายการ โดยปัจจุบัน อยู่ระหว่างดำเนินการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) เพื่อนำเสนอคณะทำงานฯ และคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดต่อไป

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 และ 3 ที่ได้ยกเว้นหัวข้อมูลค่าพร้อมแผนผังรายการสถิติทางการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่แผนผังรายการสถิติทางการดังกล่าว โดยปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด เพื่อนำเสนอคณะทำงานฯ และคณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัดต่อไป

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การส่งเสริมการค้า การบริการ การลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของภาคอีสาน” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 61 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

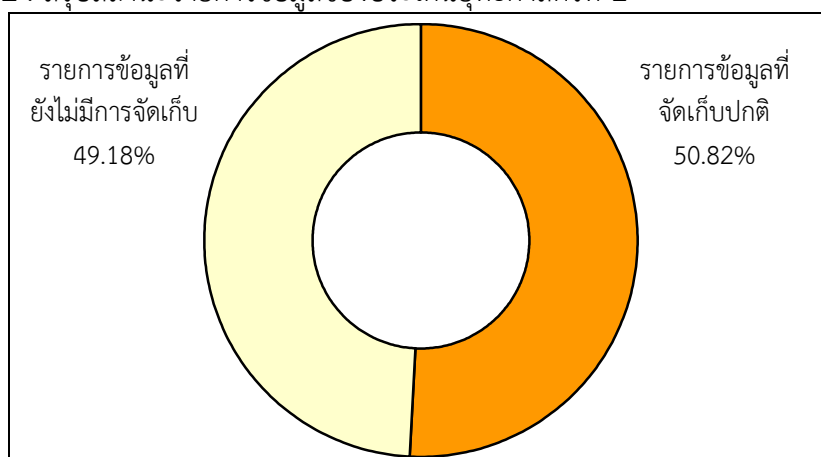
- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 31 รายการ คิดเป็นร้อยละ 50.82

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ 30 รายการ คิดเป็นร้อยละ

49.18

แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

ในภาพรวม คณะที่ปรึกษาขอเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ โดยแบ่งประเภทของชุดข้อมูลเป็น 3 ประเภทหลัก ดังนี้

ตารางที่ 27 : แนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ

ประเภทชุดข้อมูล	แนวทางการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลสำคัญที่มีการจัดเก็บหลายหน่วยงาน	<ul style="list-style-type: none"> - ประสานงานกับเจ้าของข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือ - จัดทำนิยามความแตกต่างของข้อมูลแต่ละหน่วยงาน - เลือกรูปแบบข้อมูลที่เหมาะสมกับความต้องการใช้งาน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลสำคัญที่ขาดความสมบูรณ์เนื่องจากการจัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม	<ul style="list-style-type: none"> - ประสานงานกับเจ้าของข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือเพิ่มความถี่ในการจัดทำข้อมูล - จัดทำคณะทำงานร่วมเพื่อจัดทำข้อมูล - วางแผนการจัดทำและจัดเก็บข้อมูล - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลสำคัญที่ยังไม่มีข้อมูลเนื่องจากริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบจัดเก็บ	<ul style="list-style-type: none"> - กรณีไม่มีข้อมูล ควรแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพัฒนาข้อมูลที่จำเป็น

ดังนั้น เพื่อให้แนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการในระยะยาว 4 ปี ข้างหน้ามีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงสอดคล้องกับการจัดทำยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัด ควรมีการดำเนินกิจกรรมหลักๆ ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการข้อมูลสถิติทางการ

1.1 การพัฒนาบุคลากร กำหนดแผนการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในเรื่องการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ตลอดจนจัดฝึกอบรมในเรื่องที่เกี่ยวข้องแก่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยงานอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการและขั้นตอนการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ ตั้งแต่การวิเคราะห์ศักยภาพธุรกิจ/อุตสาหกรรม โดยใช้โมเดลทางธุรกิจต่างๆ เช่น BCG Model และ SWOT Analysis เป็นต้น การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) การวิเคราะห์ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factors - CSFs) ความเชื่อมโยงระหว่างตัวชี้วัด (KPIs) และแผนงานโครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาชุดข้อมูล (Data List) และการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป

(Data Gap Analysis) เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์และติดตามประเมินผลความสำเร็จตามประเด็นยุทธศาสตร์ และสามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาของจังหวัดรวมถึงนโยบายที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดในอนาคตได้ต่อไป

1.2 กลไกการประสานงาน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยน เชื่อมโยง และบูรณาการข้อมูล ตลอดจนสร้างการมีส่วนร่วมในเรื่องระบบข้อมูลสถิติและสารสนเทศ เพื่อให้เกิดการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศในการตัดสินใจเชิงพื้นที่ โดยประสานงานและรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัด

1.3 การบริหารจัดการงบประมาณ จัดให้มีการจัดสรรงบประมาณในระดับกลุ่มจังหวัด เพื่อติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อใช้ในการพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจระดับพื้นที่ รวมถึงใช้ในการประเมินผลโครงการต่างๆ ในจังหวัด

2. ด้านการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ

เพื่อเติมเต็มในส่วนข้อมูลที่ขาดหายไป ลดความซ้ำซ้อนในการจัดเก็บข้อมูล ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการประเมินคุณภาพข้อมูล เลขาธิการของคณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัด และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจากทุกหน่วยงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ ควรบูรณาการการทำงานร่วมกันในการกำหนดรายการข้อมูลที่สำคัญจำเป็น (Data List) ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ รวมถึงวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ก่อนนำเสนอคณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัด แต่ละคณะ เพื่อประเมินความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล และแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รู้สถานภาพของข้อมูล จากนั้น จึงนำเรียนคณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัด ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน เพื่อพิจารณาและออกคำสั่งดำเนินการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล รวมถึงการทบทวนและปรับปรุงรายการข้อมูลตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่อาจจะมีการเพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงในอนาคต ตามแผนภาพกระบวนการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ ดังนี้

แผนภาพที่ 3 : ขั้นตอนการผลักดันแผนพัฒนาสถิติสู่กระบวนการพิจารณาจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี

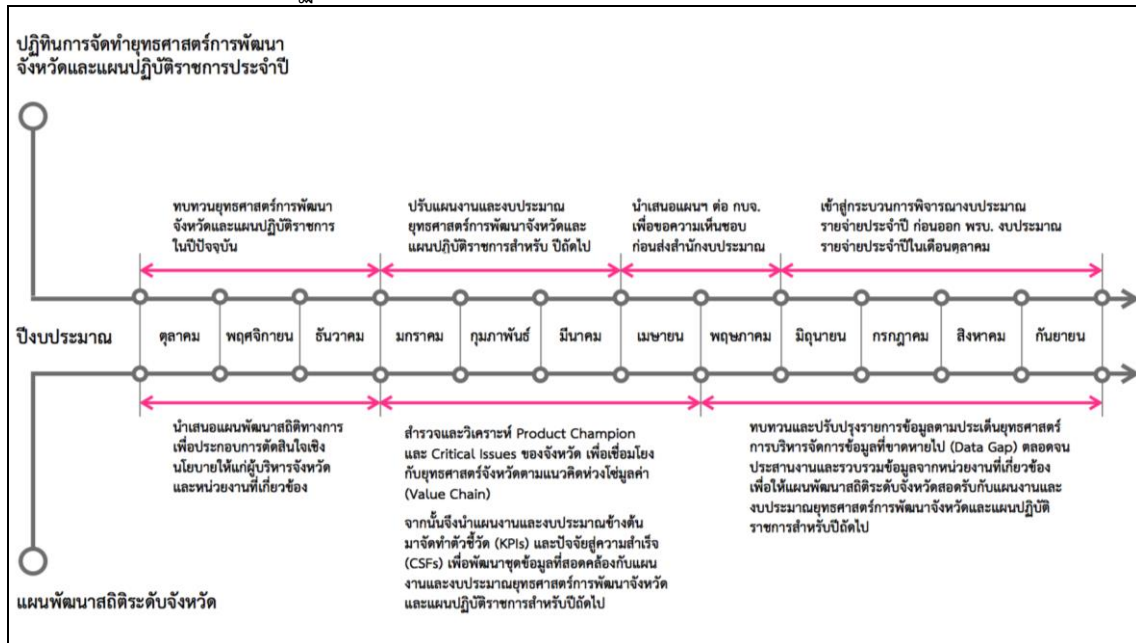

3. ด้านการพัฒนาคุณภาพของข้อมูลและการประสานข้อมูลมหภาค

ควรจัดให้มีการนำข้อมูลและสารสนเทศในระดับพื้นที่ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบบริหารจัดการสารสนเทศภาครัฐเพื่อการตัดสินใจ เพื่อบูรณาการและแลกเปลี่ยนข้อมูลและสารสนเทศของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ รวมถึงพัฒนาระบบนำเสนอข้อมูลสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจบริหารบ้านเมืองของผู้บริหาร (Business Intelligence - BI) ทั้งในระดับพื้นที่และระดับประเทศ

ทั้งนี้ เพื่อให้แผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดถูกนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปีอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถประยุกต์ใช้ชุดข้อมูลสถิติเพื่อเป็นเครื่องมือหลักในการคิด วิเคราะห์ และพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปี เห็นควรจัดแผนการทำงาน (Workflow) เพื่อเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปี ตามแผนภาพดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 4 : การทำงานเพื่อเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปี

นอกจากนี้ จังหวัดควรสนับสนุนให้มีการนำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปี โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นเครื่องมือหลักในการตัดสินใจและพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ ทั้งนี้ ควรมีการจัดระบบการเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญ ดังนี้

1. การจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้หน่วยงานต่างๆ และผู้ที่เกี่ยวข้องเกิดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการพัฒนาข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ที่สอดคล้องและต่อเนื่อง แม้มีการโยกย้าย/ปรับเปลี่ยนตำแหน่ง ก็สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง
2. การจัดทำคำนิยามคำอธิบายข้อมูลที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดมาตรฐานเกิดความเข้าใจและจำกัดความที่ตรงกัน ในข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ ทั้งในระดับพื้นที่และระดับประเทศ

3. การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบตามตัวชี้วัดและผู้จัดเก็บข้อมูล เพื่อลดความซ้ำซ้อนของการจัดเก็บข้อมูล และเพื่อความชัดเจนในการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และความชำนาญ ซึ่งจะทำได้ข้อมูลมีคุณภาพมากขึ้น

4. การจัดระบบเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการแลกเปลี่ยนข้อมูล

5. การจัดอบรม/ประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจ และพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการข้อมูลและสารสนเทศ อาทิ การจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูล การประสานรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานรับผิดชอบ การสร้างความเข้าใจเรื่องการเชื่อมโยงข้อมูล สถิติจากยุทธศาสตร์ระดับชาติไปสู่ระดับพื้นที่ และการใช้ข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเชิงพื้นที่ และการประยุกต์ใช้ข้อมูลในการวางแผนและบริหารจัดการงานโครงการต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จ เป็นต้น

ตารางที่ 28 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558 (รายเดือน)											
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรงานสถิติและแผน	สถิติจังหวัด/OSM	ฝึกอบรมให้ความรู้และพัฒนาทักษะในการวางแผนวิเคราะห์ ตามแนวคิดห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) แก่บุคลากรงานสถิติและแผน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง												
การสำรวจผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issues : CI) ของจังหวัด เพื่อเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	คณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัดและคณะทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> - สำรวจทะเบียนข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมและผลิตภัณฑ์ที่สำคัญทางเศรษฐกิจ เพื่อใช้ในการจัดเก็บข้อมูลให้เหมาะสมกับความต้องการใช้งาน - สำรวจผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด - วิเคราะห์ประเด็นปัญหาและนโยบายที่สำคัญของจังหวัด 												
การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดทำยุทธศาสตร์ แผนงานฯ โดยใช้ชุดข้อมูลที่มีคุณภาพสะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	OSM/สำนักงานจังหวัด/สำนักงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ระหว่างหัวหน้าหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในแต่ละหน่วยงานของจังหวัด - สร้างความเข้าใจและให้เห็นถึงความสำคัญในการนำข้อมูลมาใช้เพื่อวิเคราะห์และจัดทำยุทธศาสตร์และแผนงานฯ - นำเสนอชุดข้อมูลในภาพรวมให้ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจทำแผนประจำปี - วิเคราะห์หาชุดข้อมูลสำคัญที่สะท้อนศักยภาพของผลิตภัณฑ์สำคัญของกลุ่มจังหวัดที่ไม่สมบูรณ์หรือที่ขาดหายไป 												

ตารางที่ 28 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558 (รายเดือน)												
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
การบริหารจัดการข้อมูล ที่ขาดหายไป (Data Gap)	OSM/สำนักงานสถิติ จังหวัด/หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	- นำเสนอแนวทางการดำเนินงาน/ร่างแผนพัฒนา สถิติระดับจังหวัดต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อ สั่งการในการจัดเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ที่ขาดหายไป (Data Gap) - จัดทำแบบรายงานความก้าวหน้าการวิเคราะห์ ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap)													
ทบทวนและปรับปรุงรายการข้อมูล ตามประเด็นยุทธศาสตร์	OSM/สำนักงานสถิติ จังหวัด/หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	ทบทวน ศึกษา วิเคราะห์เพิ่มเติมในประเด็น ยุทธศาสตร์ต่างๆ เพื่อให้ได้รายการข้อมูลที่ตรง ตามความต้องการและเป็นปัจจุบัน													
ประสานงานและรวบรวมข้อมูล จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตาม แผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	OSM/สำนักงานสถิติ จังหวัด/หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง 5 ปีย้อนหลัง โดยประมาณเท่าที่สามารถรวบรวมได้													

บรรณานุกรม

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)**. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). **แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง. (2556). **แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. 2558 - 2561**.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป

(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ(Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองนำอยู่	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)
2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์	8. การพัฒนาสุขภาวะ	13. การบริหารจัดการน้ำ
3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ	9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้	14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี
4. อุตสาหกรรมการผลิต	10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว	
5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน	11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	
6. การบริการและการ ท่องเที่ยว		

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคอเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารูขี้น้ำประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยว จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบ มีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

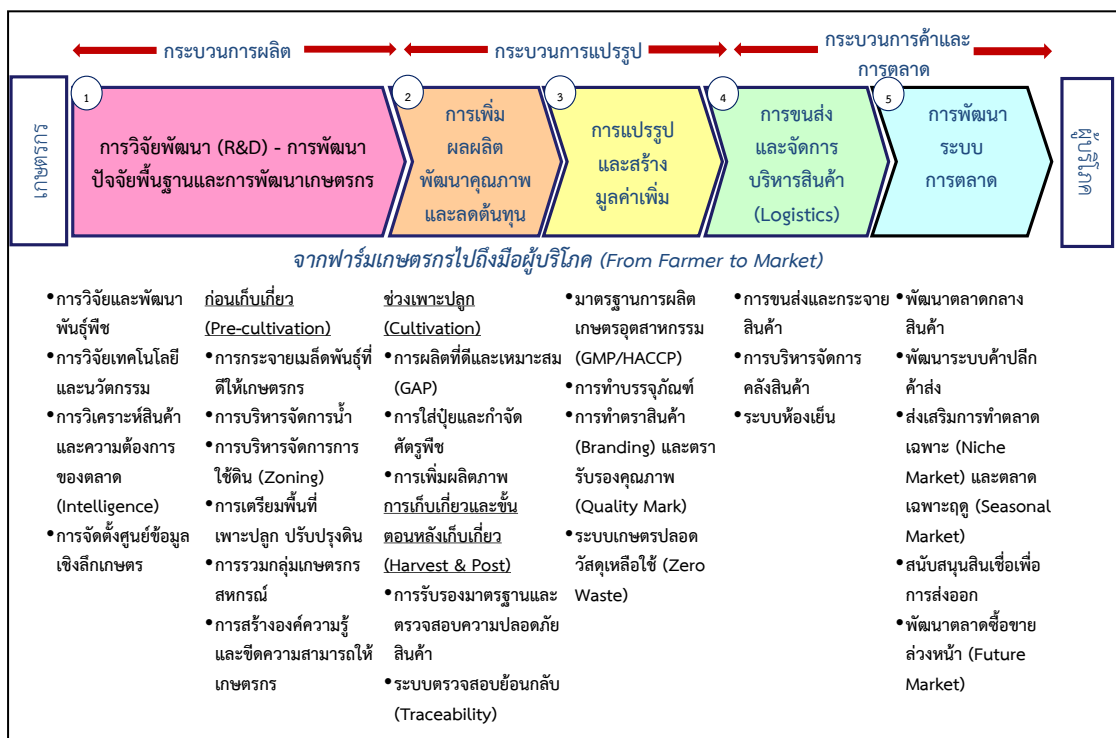
2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทย ที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขึ้นก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่าง ของห่วงโซ่มูลค่าเข้ามาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตร ในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคม ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะ ยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนา คุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้ อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนา สินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวน แผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนด ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางดำเนินการมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากร การเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนาการประมงนอกน่านน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

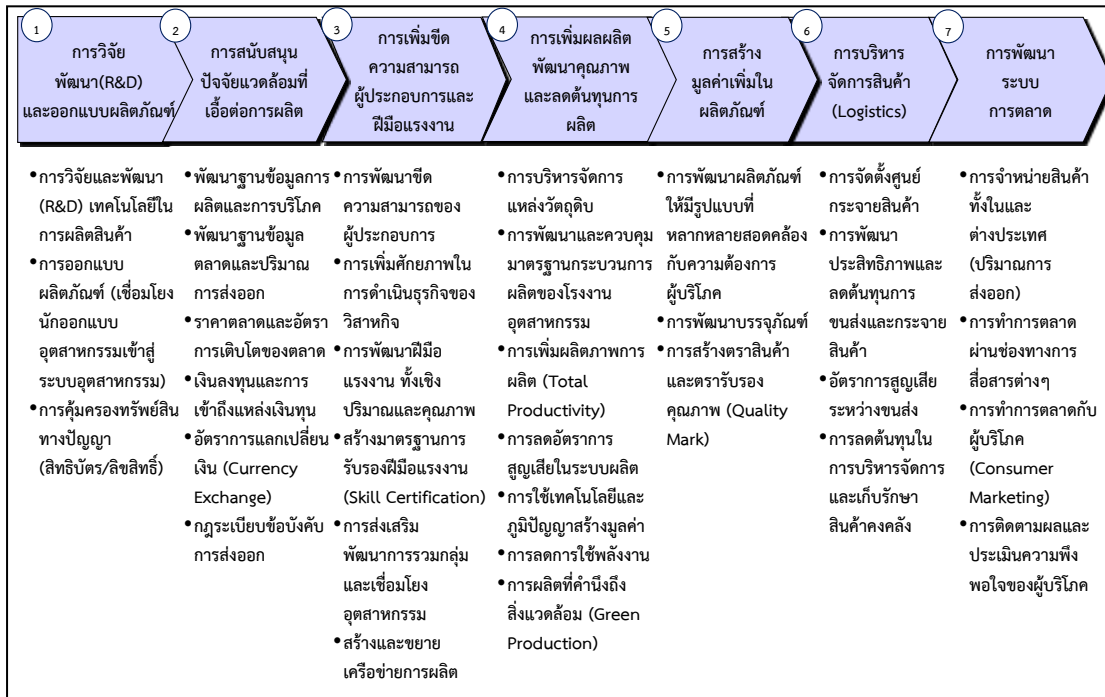

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

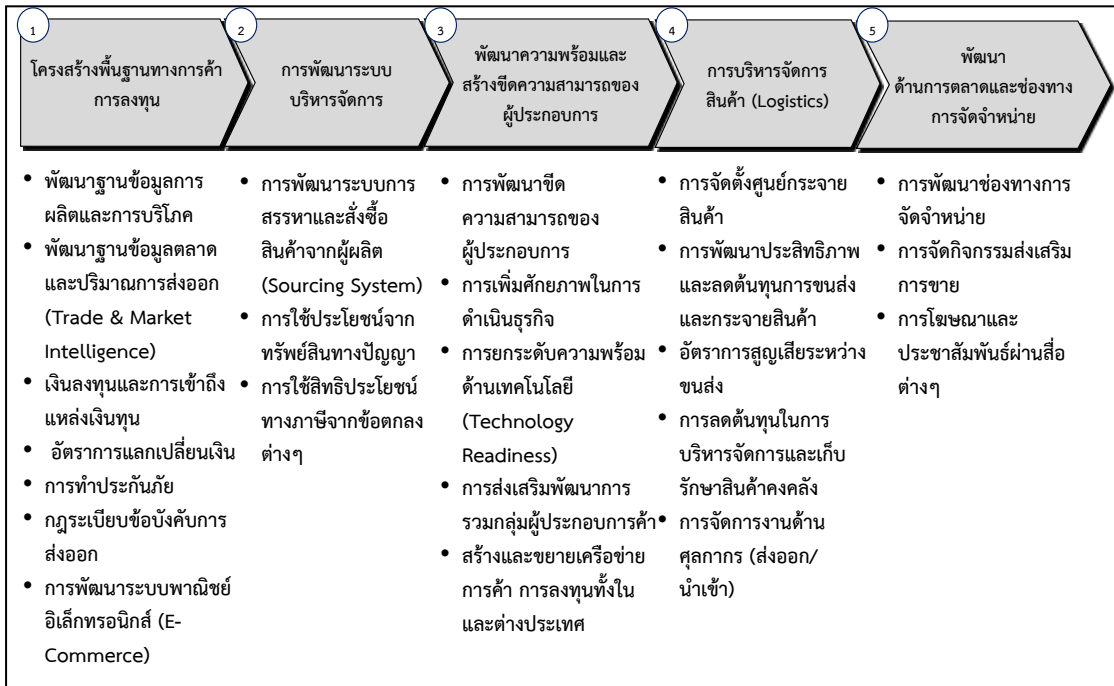
แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

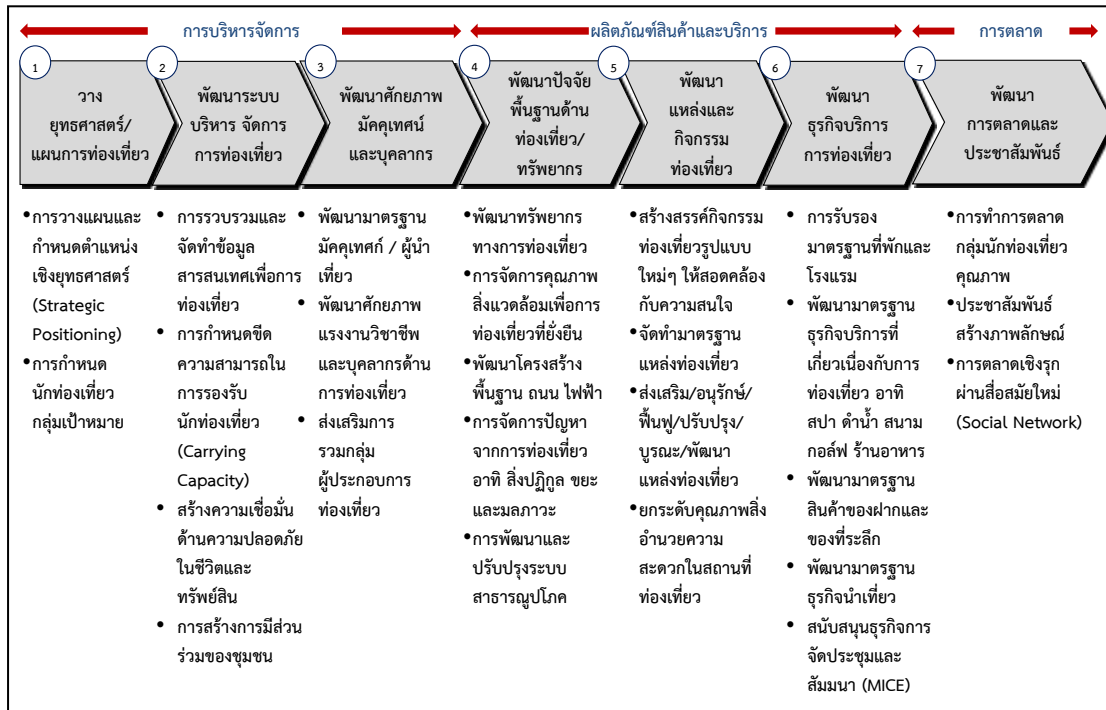
แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศาสนาที่ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีตู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว ศติอุกฉกรรจ์และสะท้อนขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่ใช้ถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

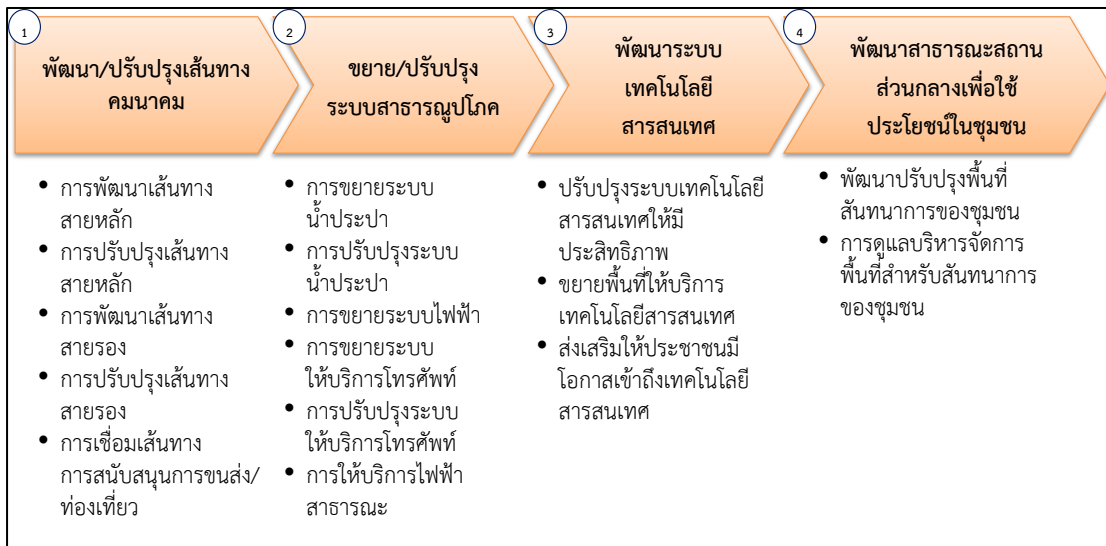
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในด้านการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

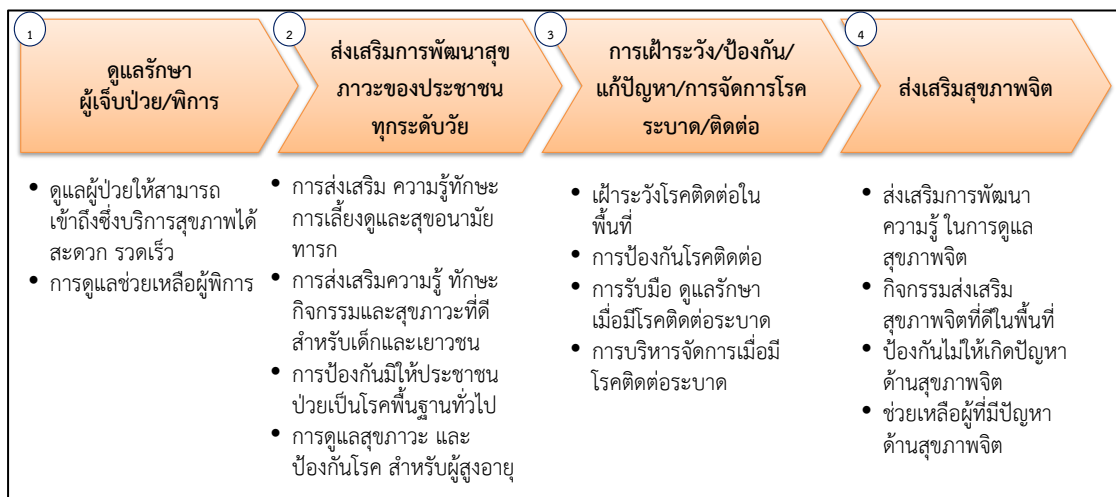
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทัน่วงที
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสุขภาพที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

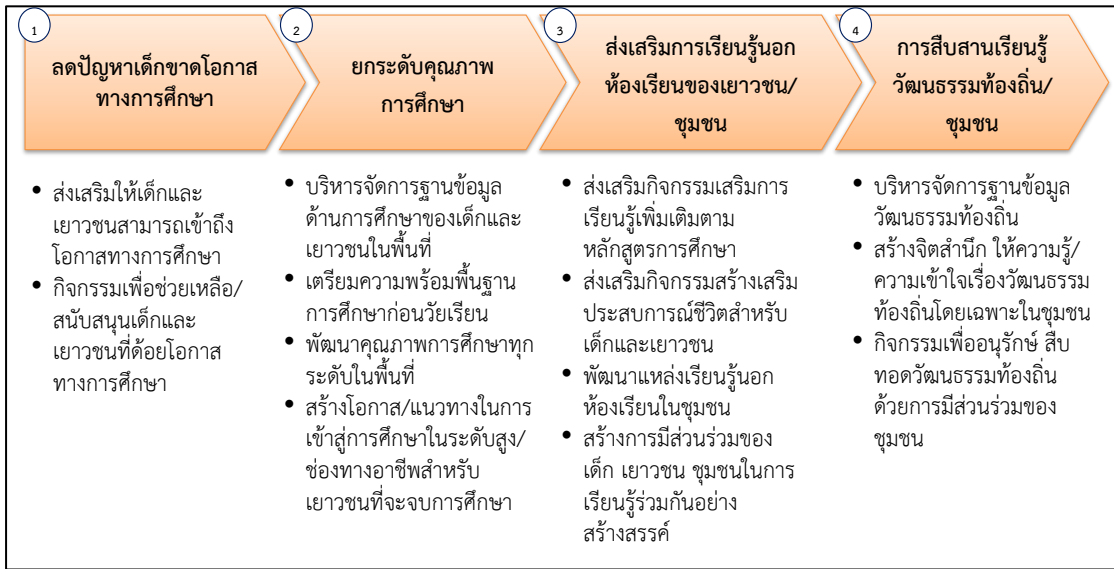
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษาก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาปลีกย่อยที่ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้ อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้ วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหาคารว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

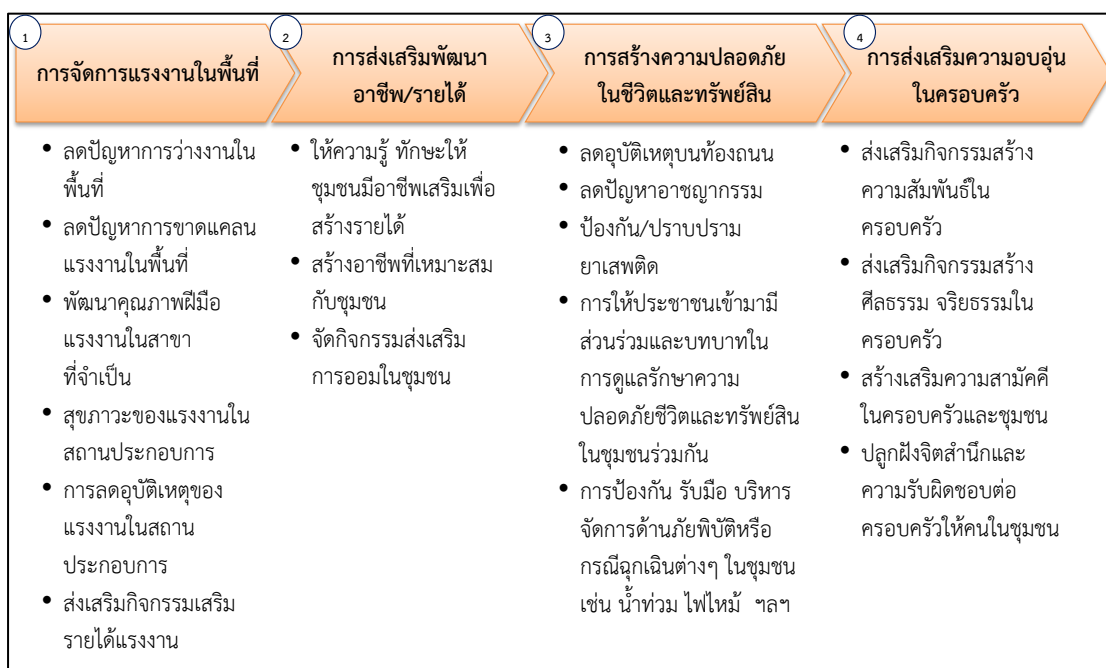
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผนเพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลยเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่นและร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

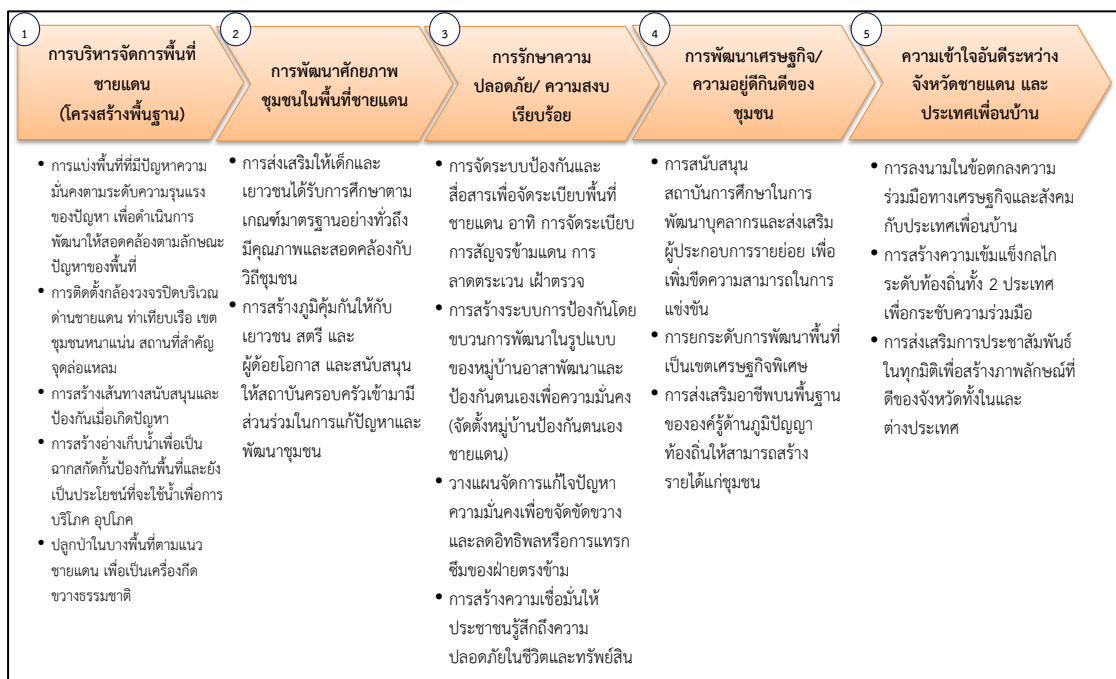

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนทางจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตั้งวางใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหาหมอกพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาลสุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

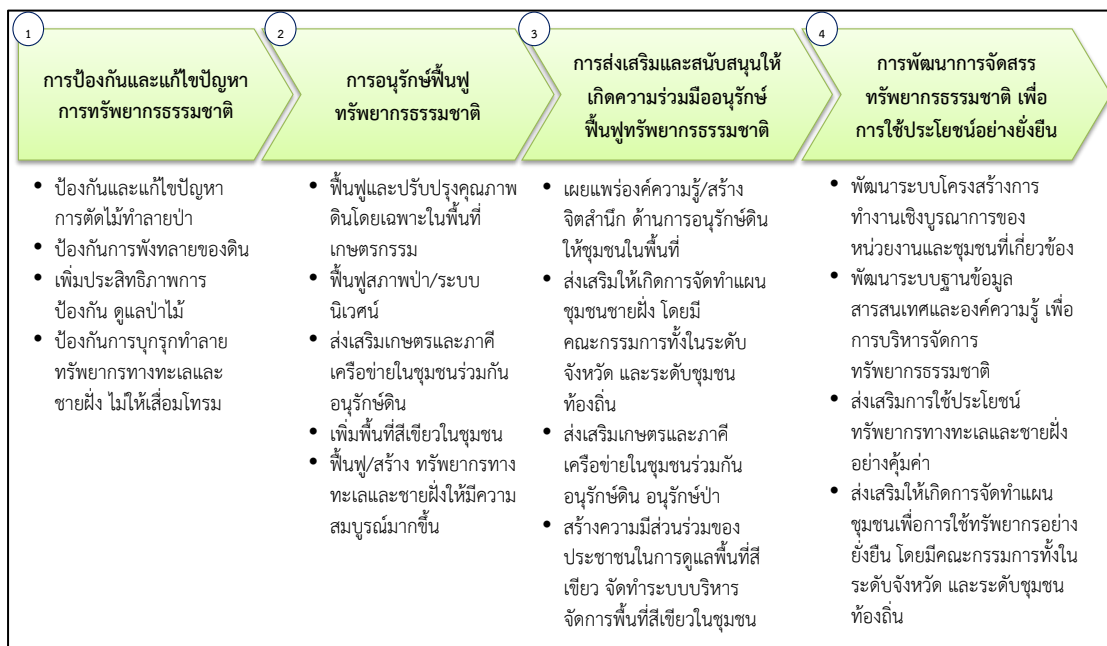
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน พื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

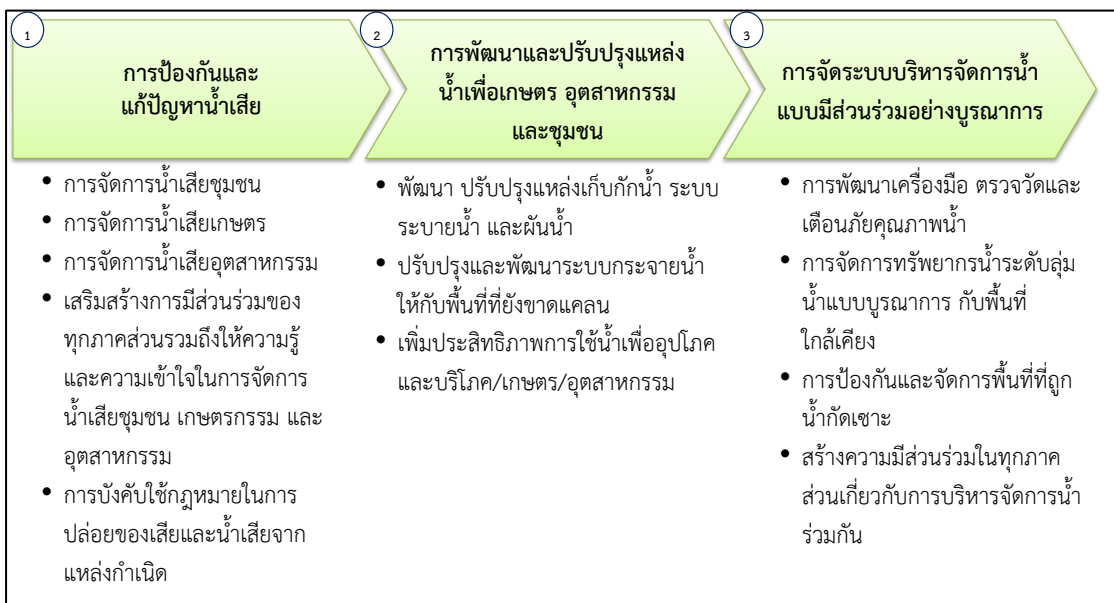
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจสอบวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

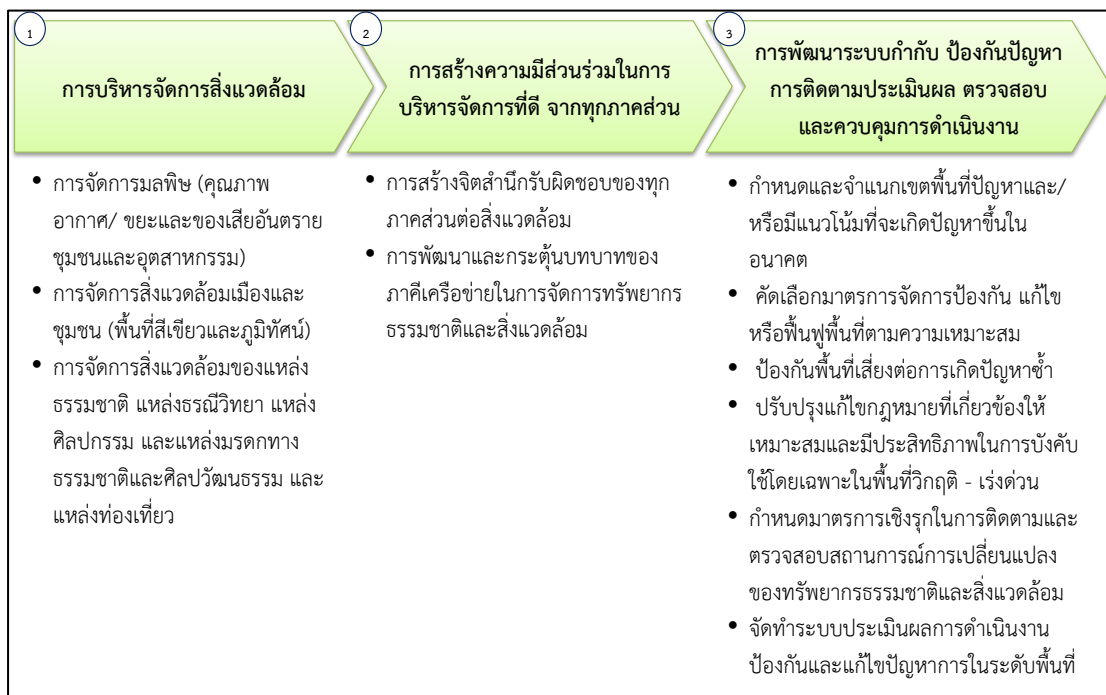
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบต่อทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน : .....
- สาขา : .....
- หมวด : .....
- หมู่ (ถ้ามี) : .....
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) : .....
- ชื่อสถิติทางการ : .....

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล : .....
- ระดับการนำเสนอ :
  - ประเทศ   ภาค   จังหวัด   อำเภอ   ตำบล
  - เขตการปกครอง   อื่นๆ (ระบุ) .....

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - รายชั่วโมง   รายวัน   รายสัปดาห์   รายเดือน
  - รายไตรมาส   ราย 6 เดือน   รายปี   ราย 2 ปี
  - ราย 3 ปี   ราย 5 ปี   ราย 10 ปี   อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
  - เผยแพร่ได้   เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ) .....
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
  - เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ) .....
  - อื่นๆ (ระบุ) .....
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
  - ไทย   อังกฤษ   ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ..... ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ..... ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ .....
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
  - สัมภาษณ์
  - สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
    - ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
    - ขนาดตัวอย่าง.....
    - อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
  - ทะเบียน
  - รายงาน
  - อื่นๆ (ระบุ) .....
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
  - คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
  - คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ) .....
  - จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
    - .doc, docx   .xls, .xlsx   .csv   .pdf   .txt
    - อื่นๆ (ระบุ) .....
  - ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
    - Oracle   DB2   MS SQL   My SQL
    - อื่นๆ (ระบุชื่อ) .....
  - รูปแบบอื่นๆ (ระบุ) .....

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง : .....
 กรม/หน่วยงาน : .....
 สำนัก/ศูนย์/กอง : .....
 กลุ่ม/ฝ่าย : .....
 ชื่อผู้รับผิดชอบ : .....
 ตำแหน่ง : .....
 โทรศัพท์ : .....
 โทรสาร : .....
 E-mail address : .....

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : ..... โทรศัพท์ : ..... เว็บไซต์ : ..... e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ค

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

